

Op te bergen
in de band van
18 december 2002

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit

gehouden op 25 november 2002

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Vaststelling van de agenda	2
Verslag van de vergadering van 28 oktober 2002	2
Ingekomen stukken	2
IPO-aangelegenheden	2
Regiovisie Zuid-Drenthe/Noord-Overijssel	3
INTERREG IIIB-project SEAPLANE	5
Overdracht weggedeelten aan de gemeente Hoogeveen	9
Kappen bomen Koesteeg en reconstructie kruising N34 te Borger	10
Spreekrecht	10
- <i>de heer De Vries (namens de Buurtver- ening Koesteeg)</i>	
- <i>de heer Boorsma (namens Ingenieurs- bureau Boorsma BV)</i>	
Integratie Drentse Fietsvierdaagse en Recreatieschap Drenthe	17
Eindrapportage Statencommissie Beleids- onderzoek Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme (NNBT)	18
Bijdrage NNBT in relatie tot de ontwikkelingen NNBT-nieuwe-stijl	24
Sluiting	26
Toezegging	27

STATENCOMMISSIE RUIMTE, INFRASTRUCTUUR EN MOBILITEIT

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 25 november 2002 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

K. Jonker (voorzitter, CDA)
H. Baas (ChristenUnie)
L. Bomhof (VVD)
J.W.M. Engels (D66)
A. Faber (CDA)
Ch.C. de Haas (OPD)
A.J. Gaasbeek (OSD)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
mevrouw H. Kamphuijs (PvdA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
A.G.H. Peters (CDA)
J.P. Sluiter (D66)
K.H. Smidt (VVD)
A. Wendt (ChristenUnie)

Voorts aanwezig:

Joh. Dijks (VVD, gedeputeerde)
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA, gedeputeerde)
H. Weggemans (PvdA, gedeputeerde)
J. Kuiper (secretaris)
E. Reckman
A.R. Kroeze
A.A. Ruiten
J.P. Waalkens
B.F. Potjer
mevrouw S. Gerritsen

Afwezig met kennisgeving:

mevrouw J. Alberts (Ouderenpartij)
G.A.W. Fonk (VVD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
mevrouw J. Medema (OPD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER legt uit voor te zitten als gevolg van ziekte van de heer Harleman en het niet beschikbaar zijn van de vice-voorzitter en de heer Gaasbeek, het commissielid met de hoogste anciënniteit.

De heer KUIPER vraagt zich af of de jaren dat iemand er tussenuit is geweest meetellen.

De VOORZITTER beaamt dat.

De heer Van der Schoot, niet aanwezig vanwege zijn verjaardag, wordt van harte gefeliciteerd met zijn 65ste verjaardag.

3. Vaststelling van de agenda

De heer KUIPER wenst een opmerking te maken over punt 2 van de lijst van ingekomen stukken, de brief van 6 november 2002 over Woonplannen Drentse gemeenten en verdeling knelpuntenpot woningen.

De VOORZITTER stelt voor de brief te behandelen bij agendapunt 5.

4. Verslag van de vergadering van 28 oktober 2002

De heer BOMHOF vraagt naar het vervolgonderzoek van het rapport Toerisme in Drenthe, meer dan plezier alleen. Hoe staat het met dit vervolgonderzoek? Zijn hierover duidelijke afspraken gemaakt?

De heer DIJKS legt uit dat het college het voorstel van de heer Bomhof, dat door alle fracties werd gesteund, overneemt. Dat had wellicht opgenomen moeten worden in het verslag.

Het verslag wordt conform het ontwerp vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

De heer BOMHOF merkt op dat de VVD-fractie op 21 oktober 2001 een voorstel heeft gelanceerd

voor een "design award", waarbij aspecten zoals duurzaamheid en landschappelijkheid van een ontwerp worden gehonoreerd met een bedrag. Die afspraak staat niet in het overzicht, zodat dit alsnog opgenomen moet worden.

De VOORZITTER zal een en ander laten nakijken.

De heer GAASBEEK legt uit van plan te zijn geweest om dit onderwerp voor een volgende vergadering op de agenda te zetten.

De VOORZITTER geeft aan dat de heer Kuiper het onderwerp vandaag op de agenda wil zien. Het kan eventueel alsnog voor een volgende vergadering worden geagendeerd.

De heer KUIPER constateert dat de provincie in de brief de gemeenten Borger-Odoorn en Westerveld complimenteert dat zij aandacht besteden aan duurzaamheid. De provincie doet er goed aan om bij brieven aan gemeenten het aspect van duurzaamheid expliciet onder de aandacht te brengen. Het is immers de bedoeling dat zij daaraan meer aandacht besteden, conform de toezegging van de heer Dijks.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat de eerste generatie woonplannen eenvoudig van aard zouden zijn. De doorwerking van duurzaamheid in woonplannen valt onder de kwaliteit. In de komende periode zal er vooral op ingezet worden dat het covenant over duurzaam bouwen doorwerkt in de concrete plannen.

De VOORZITTER concludeert dat de brief op de agenda wordt geplaatst voor de volgende commissievergadering.

6. IPO-aangelegenheden

De heer BOMHOF vraagt wat de stand van zaken is inzake de moties over de infrastructuur van het openbaar vervoer. De berichtgeving hierover is wat fragmentarisch.

De heer SWIERSTRA wijt dat aan de wijze van behandeling door de Tweede Kamer. Er lijkt een meerderheid in de Tweede Kamer te vinden voor uitstel van de recentralisatieoperatie per 1 januari 2003. De daarbijbehorende discussie over de

GDU-verdeling (gebundelde doeluitkering) wordt gekoppeld aan die over het Nationaal verkeers- en vervoersplan (NVVP). De ambitie van het ministerie om het NVVP nog voor de zomer behandeld te krijgen, blijkt niet haalbaar. Inmiddels tekent zich ook een meerderheid af in de Kamer voor het terugdraaien van de bezuinigingen op het openbaar vervoer. De minister heeft vorige week in een overleg aangegeven extra geld ter beschikking te stellen, wat overigens niet het noordelijk probleem met het openbaar vervoer oplost.

7. Statenuk 12, Regiovisie Zuid-Drenthe/Noord-Overijssel

De heer BAAS heeft vertrouwen in de uitkomst van de regiovisie. Men moet simpelweg rustig en vastberaden blijven doorwerken.

Doen de Duitsers mee aan het haalbaarheids-onderzoek naar de Duitse E233, waarvoor een INTERREG-subsidie verkrijgbaar is in geval van cofinanciering? Is de reflectie niet te pessimistisch, nu wordt gesteld dat die voorafgaat aan de vraag of en zo ja, hoe na vijf jaar uitvoering met de regiovisie doorgedaan moet worden? Houdt dit de mogelijkheid open dat gestopt wordt met de regiovisie?

De heer KUIPER is teleurgesteld in de regiovisie. De aangekondigde uiting van het ambitieniveau wordt dan ook node gemist. In de beleidsbrief valt dan ook te lezen dat er nog geen betalingen zijn verricht uit beide kredieten. Ook de passage over de gemeenschappelijke visie van de gemeenten Coevorden, Emmen en Hardenberg kan steviger. Bij project 1.1, dat zich erop richt het aanbod van bedrijventerreinen meer af te stemmen op de vraag, wordt de randvoorwaarde van duurzaamheid gemist. Of geldt de Kompas-randvoorwaarde van duurzaamheid ook bij dit soort projecten?

De heer PETERS wijst erop dat in het verleden twijfel is uitgesproken over de regiovisie, die gekenmerkt wordt door traagheid en weinig resultaat. Toen is reeds geopperd een projectbureau in te schakelen om een rol als initiator te spelen en de samenhang te verduidelijken. Dat kan ook het ambitieniveau beter voor het voetlicht brengen. Het stuk geeft overigens meer vertrouwen in de regiovisie dan de voorlichtingsbijeenkomst in Steenwijk. Er is veel meer samenwerking te zien, wat van groot belang is. De provincie is daarbij de

aanjager. Wat vindt het college van het voorstel om alsnog een projectbureau in te schakelen?

De heer BOMHOF toont zich gematigd optimistisch over de regiovisie, nu te zien is dat het merendeel van de projecten redelijk loopt volgens bijlage 1. De meeste vooruitgang zit in het breedbandproject voor bedrijventerreinen (LOFAR) en de afstemming van acquisitieafspraken en omvang van bedrijfterreinen (WEST). Twee van de negen projecten dreigen echter te sneuvelen volgens het overzicht, zodat de provincie de vinger aan de pols moet houden.

Bij de regiovisie als geheel valt een moeizame communicatie te signaleren. Terwijl het belang van communicatie groot is, is opvallend dat daarvoor geen geld is uitgegeven in het jaar 2001. De evaluatie in het jaar 2003 moet bepalen of na juni 2004 verder gegaan moet worden met de regiovisie, met Drenthe als voortrekker. Ook moet goed gekeken worden naar de afstemming met de twee regionale stedelijke netwerken van de vijfde nota, die een andere aanpak heeft in instrumenten en financiën.

De heer GAASBEEK heeft hoop op een goede uitkomst, ondanks enige twijfels over het aspect van verkeer en vervoer. De autoweg Meppel-Zwolle is regelmatig verstopt. Zijn er ook plannen voor een soort stadsgewestelijk openbaar vervoer (STOV) voor deze regio? Wat zijn de ontwikkelingen bij de Hanzelijn? Wat is de actuele planning? Zijn de Duitsers bereid de E233 mee te betalen? In een eerdere periode was er sprake van problemen tussen Meppel en Staphorst. Als die zijn verdwenen, heeft de regiovisie wellicht meer succes dan verwacht. Bij project 3, Optimalisering kennisinfrastructuur, staat echter dat de samenwerking tussen instellingen uit beide provincies te wensen overlaat. Is dat soms de remmende factor?

De heer WEGGEMANS heeft vertrouwen in de toekomst van de regiovisie. De opkomst voor het bestuurlijk overleg is dan ook altijd maximaal, wat nog niets zegt over de betrokkenheid van de burger. De wat lichtere regiovisie is van belang, omdat Drenthe op de grens ligt van het landsdeel noord en oost, wat betekent dat een aantal projecten, zoals de Hanzelijn, in gezamenlijkheid aangepakt moet worden. Aan die Hanzelijn heeft Overijssel, met Drentse ondersteuning en steun

vanuit de regio, hard getrokken. Bij de Hanzelijn is wederom vertraging opgetreden. Rijkswaterstaat wijst erop dat de procedures nog niet zijn afgerond. De provincie heeft daar geen grip op het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, maar blijft inzetten op de aanleg. Het onderzoek naar het spoor tussen Emmen en Zwolle sluit hierbij aan. De contacten zijn dan ook van groot belang. Daarbij wordt het van betekenis geacht om projecten toe te voegen, alhoewel niet uit het oog verloren moet worden dat die tot enige wasdom moeten komen. Zo blijkt de samenwerking met scholen op het vlak van de kennisinfrastructuur moeilijk van de grond te komen. Dergelijke zaken zouden wellicht beter van de grond komen bij de keuze voor een projectbureau. De bedoeling is echter dat een en ander door de regio, het liefst door de gemeenten wordt getrokken. Een projectbureau kan overigens betekenen dat de verwachtingen te hoog gespannen zullen zijn. Het is aan de gemeenten om te laten zien dat het hen serieus is bij de uitwerking van het regionaal stedelijk netwerk, met toevoeging van Hardenberg en Steenwijk. In die uitwerking, die de commissie zal ontvangen, is een van de conclusies dat de gemeenten de trekkersrol moeten vervullen. Wellicht dat de gemeenten hiervoor een projectbureau kunnen opzetten. Bij het instellen van een projectbureau door de provincie voor de gehele regiovisie is het gevaar te groot dat men zich hierachter gaat verschuilen.

Er is een rapport uitgekomen over het bedrijventerrein Steenwijk, Meppel, Hoogeveen en Staphorst, dat eveneens aan de commissie zal toekomen. Om dit van de grond te krijgen in termen van acquisitie, duurzaamheid en Kompasprojecten moeten de betrokken gemeenten het nodige organiseren. Voor het Drentse deel van de projecten is overigens het Kompas van toepassing op de bedrijventerreinen, wat inmiddels een voor spoedig verlopend project is geworden.

Er wordt veel onderzoek gedaan, ook naar de E232. De bijdrage is overigens niet meer dan die van de Duitse overheid. Beide Kreisen, Emsland en Kloppenburg, dragen hetzelfde bij als Drenthe via de regiovisie. Het bedrag van € 15.000,- is goed besteed. De Duitsers stellen er overigens prijs op dat Nederland betrokken is met het oog op de lobby richting Hannover. Gedeputeerde Swierstra maakt deel uit van de stuurgroep voor het bestuurlijke project.

Het ambitieniveau van de regiovisie is wellicht niet hoog, maar in vergelijking met de regiovisie Groningen-Assen gaat het in ieder geval om enkele concrete projecten.

De heer BAAS wijst op de zinsnede over de reflectie.

De heer WEGGEMANS legt uit dat de regiovisie voor vijf jaar geldt. Het is dan ook de kunst om tijdig te bezien wat er na die periode moet gebeuren. De vraag is of de gekozen lichte constructie dat toevoegt wat nodig is. Drenthe kan een en ander organiseren omdat het in het jaar 2003 voorzitter is in dit verband.

Mevrouw MELLINK vraagt of het juist is dat in het jaar 2003 een evaluatie gedaan zal worden over de afgelopen vijf jaar.

De heer WEGGEMANS beaamt dit.

De heer BOMHOF vraagt of gedeputeerde staten (GS) van zins zijn om voor het overnemen van het voorzitterschap een visie neer te leggen over bijstelling van de koers. Of wordt de evaluatie in het jaar 2004 afgewacht?

De heer WEGGEMANS noemt het de moeite waard om de uitwerking af te wachten van de regionale stedelijke netwerken: Zuid-Drenthe, Steenwijk en Hardenberg, Zwolle en Kampen. Vervolgens is de vraag of het verstandig is de huidige regiovisie, van Kampen tot Coevorden, te houden. Dat punt moet zeker meegenomen worden in de evaluatie.

De heer KUIPER denkt dat de heer Bomhof in feite voorstelt om bij de evaluatie de kwalitatieve aspecten te bekijken en een visie voor de toekomst neer te leggen.

De heer WEGGEMANS aarzelt om toe te zeggen tegelijk met de evaluatie een visie voor de jaren daarna neer te leggen. Die visie moet immers gebaseerd zijn op de evaluatie.

De heer BOMHOF denkt dat het goed is dat de provincie Drenthe voor het voorzitterschap een eigen visie neerlegt, gebaseerd op de ervaringen in het verleden. Die kan samen met de evaluatie leiden tot een meer brede en diepe visie.

De heer WEGGEMANS merkt op dat dit opgenomen is in het proces van reflectie en evaluatie.

Mevrouw MELLINK vindt dat de evaluatie voor de zomer van 2003 klaar moet zijn, zodat de visie in dat jaar ontwikkeld kan worden.

De heer WEGGEMANS zegt toe de reflectie voor de zomer van het jaar 2003 te zullen afronden. Er rest dan voldoende tijd om te bezien hoe Drenthe het voorzitterschap in 2004 zal invullen.

De heer BOMHOF heeft er alle vertrouwen in dat de toezegging nagekomen zal worden.

De heer LANGENKAMP heeft de gedeputeerde horen zeggen dat de Hanzelijn een extra jaar vertraging op dreigt te lopen. Bij de bijeenkomst in Steenwijk is een motie aangenomen, ondertekend door wethouders, gedeputeerden en burgemeesters, om het uitstel te beperken. Gaat het inmiddels over het jaar 2011?

De heer WEGGEMANS merkt op dat Overijssel vasthoudt aan het afgesproken schema, wat in feite neerkomt op een vertraging van twee jaar. Doel van de opmerking was om aan te geven dat het betalende ministerie, zonder dat iemand daar zicht op heeft, met gemak enige vertraging kan inbouwen.

De heer SWIERSTRA vult aan dat de vorige week met de minister gemaakte afspraak luidt dat de voorbereidingen van de bouw in de jaren 2006-2007 worden gestart. Bouwtechnische en plantechische problemen zullen er waarschijnlijk toe leiden dat de bouw niet gerealiseerd zal zijn op de geplande datum van 2010. Dat wordt waarschijnlijk het jaar 2012. Een en ander is overigens vastgelegd met het oogmerk om zo dicht mogelijk bij de oorspronkelijk geplande datum te blijven.

De heer LANGENKAMP vindt 2012 veel te laat. Is het niet zinvol om vanuit de Regiovisie Zuid-Drenthe/Noord-Overijssel bij het kabinet aan te geven dat de Hanzelijn uitermate belangrijk is voor de economische ontwikkeling van onder meer Coevorden en Emmen?

De heer WEGGEMANS geeft aan dat dit reeds is gebeurd, inclusief een aparte brief van de Drentse gemeenten.

TWEEDE TERMIJN

De heer PETERS vraagt of de provincie bereid is het instellen van een projectbureau in het kader van deelprojecten te stimuleren.

De heer GAASBEEK vindt het jammer als het punt van het kennisniveau blijft liggen. Het college moet het hier niet bij laten zitten.

De heer BOMHOF verwijst naar het niet besteden van gelden in het jaar 2001 voor het Communicatieplan. Voor het draagvlak bij de bevolking is het nuttig hieraan meer aandacht te besteden. Is hiervoor überhaupt geld begroot?

De heer KUIPER leest in de stukken dat eind 2002 een reflectie plaatsvindt op de regiovisie-organisatie. Wil de heer Weggemans de evaluatie, inclusief reflectie, voor de zomer van het jaar 2003 afronden?

De heer WEGGEMANS beaamt dat. Beide provincies hebben duidelijk gemaakt dat het aan de gemeenten is om de kar te trekken. In het eindverslag staat nog niet concreet hoe de gemeenten dit willen aanpakken. De provincie wijst de gemeenten op hun verantwoordelijkheid in dit verband en zal niet zelf een projectbureau oprichten.

Er bestaat een communicatieplan. De laatste informatiebijeenkomst is daarvan een onderdeel dat niet goed is aangeslagen bij bestuurders die al langer in het kader van de regiovisie werken. Het college zal hieraan meer aandacht besteden.

De VOORZITTER constateert dat het statenstuk voldoende is besproken en de A-status behoudt.

(De heer Weggemans verlaat de vergadering.)

8. Statcommissiestuk van 14 oktober 2002, kenmerk 39/6.26/2002009518, INTERREG IIIB-project SEAPLANE

De heer SLUITER vat samen dat het college de staten vraagt om instemming met een bijdrage van € 50.000,-- voor verbetering van de concurrentiepositie van de luchthaven Eelde. Gezien de afspraken over de exploitatie van Eelde is duidelijk dat de luchthaven de eigen broek moet ophouden. De gevraagde bijdrage vormt daarbij geen

goede prikkel. Het benodigde bedrag kan best uit de exploitatie worden gehaald, op weg naar een luchthaven met een reële bedrijfsvoering.

Mevrouw HUISMAN vraagt zich af of het statencommissiestuk behandeld kan worden, gezien de indieningstermijn van de "letter of commitment". De overheid is medeverantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de regionale luchthaven Eelde. Het is dan ook goed dat in Europees verband wordt bekeken wat de mogelijkheden daarvan zijn, ook in vergelijking met andere regionale luchthavens.

De luchthaven ligt overigens, achteraf gezien, verkeerd, namelijk in een kwetsbaar gebied en een waardevol cultuurlandschap, op korte afstand van woonkernen.

De heer DE HAAS vraagt of een alternatief bekend is.

Mevrouw HUISMAN zijn geen alternatieven bekend. De overheid moet echter rekening houden met de genoemde aspecten. Uitbreiding van activiteiten, nodig voor een luchthaven op eigen benen, roepen immers spanning op tussen belangen van natuur, milieu en omwonenden en de belangen van de luchthaven. Dit aspect moet dan ook alsnog ingebracht worden in het flexibele projectvoorstel. Als dat niet mogelijk is, moet het college na afloop van het project met een analyse van de effecten van de omgeving komen voor de staten.

De heer BAAS noemt het project een grondige analyse van alle regionale luchthavens. Is participatie echter nog mogelijk met het oog op de reeds genoemde termijn? De conclusie van de analyse kan overigens zijn dat er geen sprake is van een betere concurrentiepositie en een niet-economisch levensvatbare luchthaven. In welke zin committeert de provincie zich dan ook aan de uitkomsten van de analyse?

De heer FABER gaat akkoord met het statencommissiestuk. De uitkomst van de analyse is van belang voor de regio. Hoe staat het met de termijn waarop de "letter of commitment" ingediend moet zijn? Is de provincie Groningen al klaar met de besluitvorming hieromtrent?

De heer LANGENKAMP heeft in procedurele en inhoudelijke zin moeite met het voorstel. Het college heeft de "letter of commitment" reeds verstuurd, zij het vier dagen te laat. Hoe kan het dat de commissie daar vervolgens pas twee maanden later over te spreken komt? In het stuk staan passages over de verliesbijdragen en de verkoop van aandelen. Dat moet aan het einde van het jaar geregeld zijn met het oog op een goede voorbereiding van de luchthaven. Van de pers is vernomen dat er een aanbod ligt om de aandelen gratis over te nemen in geval het Noorden bereid is om bij te dragen aan de baanverlenging. Een en ander zou geregeld moeten worden binnen een periode van twee maanden na vorming van het nieuwe kabinet. De staten worden dus gevraagd te beslissen over een zaak waarover pas in het voorjaar duidelijkheid ontstaat.

De heer FABER vraagt hoe de heer Langenkamp weet dat de brief vier dagen te laat verstuurd is.

De heer LANGENKAMP verwijst naar het stuk. Het roept de vraag op waarom het niet in de commissievergadering van oktober is behandeld.

De heer DE HAAS staat niet te trappelen om € 50.000,-- in het onderzoek te steken, ook omdat het totale bedrag aan onkosten nog onduidelijk is. Bij minder deelnemers kan dit betekenen dat de bijdrage wordt verhoogd. Heeft Groningen al een besluit genomen?

Wat nu als de analyse uitwijst dat de locatie van de luchthaven niet goed is? Welke maatregelen worden dan genomen?

Mevrouw HUISMAN wijst erop dat juist de analyse duidelijk kan maken of de huidige locatie de juiste is.

De heer DE HAAS twijfelt of gehoor zal worden gegeven aan de eventuele conclusie van de analyse dat Eelde op de huidige plek beter gesloten kan worden.

De heer SMIDT is nieuwsgierig naar de mogelijkheden voor de luchthaven Eelde in de toekomst. Tegen een relatief gering bedrag wordt de mogelijkheid geboden van een uitgebreid internationaal onderzoek. De politiek moet dan ook meegaan met het voorstel.

De heer GAASBEEK leest in het stuk dat er voor Groningen Airport Eelde NV (GAE) een goede kans ligt om haar imago te verbeteren en haar doelen te bereiken. Het gaat dus om een strategische keuze voor Eelde. Welke verwachtingen heeft het college hieromtrent? Bestaat er zicht op de verwachte resultaten van verkoop van de aandelen in Drenthe?

De heer SWIERSTRA stelt dat de toekomst altijd onzeker zal blijven. Duidelijk is echter wat de mening is van de staten over plaats en positie van de luchthaven en de randvoorwaarden waarbinnen zij moet opereren. Tegen deze achtergrond is de discussie gevoerd over de baanverlenging, in combinatie met de decentralisatie van het luchthavenbeleid over een aantal jaren, de afkoop van de rijksbetrokkenheid en de overdracht van de aandelen. Vanuit het uitgangspunt dat er een regionale luchthaven moet zijn, wordt een internationaal onderzoek gestart naar de mogelijkheden en onmogelijkheden voor regionale luchthavens. GS vinden, net als GS van Groningen, dat het van belang is dat Eelde aan deze studie deelneemt. Zo krijgen provincie en luchthaven zicht op de mogelijkheden op lange termijn in relatie tot de gestelde voorwaarden. Een dergelijk onderzoek moet bovendien gezien worden tegen de achtergrond van de internationalisering van Noord-Europa. Eelde moet daarin een plek krijgen.

Regionale luchthavens moeten min of meer zelfstandige ondernemingen worden. Eelde is echter op het moment nog voor 100% van de overheid. Om die reden ligt er een extra belang om te bezien binnen welke kaders een luchthaven zich kan ontwikkelen. Het gaat in dit licht niet om het zomaar beschikbaar stellen van gelden aan een bedrijf, maar om subsidiëring in het kader van Europese fondsen. Het INTERREG-programma is erop gericht om de combinatie van overheid en bedrijfsleven toekomstgericht vorm te geven. Uitgangspunt daarbij is dat de betrokken bedrijven financieel bijdragen vanuit een eigen betrokkenheid. De luchthaven wordt dan ook eveneens aangeslagen voor € 50.000,-, met de garantie van een accountantsonderzoek op dit vlak. De provincie Groningen verkeert in dezelfde situatie als Drenthe. Ook daar moeten de staten

nog adviseren. Het college van Groningen neemt overigens hetzelfde standpunt in als het college van Drenthe.

Het college is in een zeer laat stadium, eind van de zomer, geconfronteerd met een kant-en-klaar project dat op zeer korte termijn een besluit vergde omdat de regels over de termijnen door het "steering committee" van INTERREG zijn aangescherpt. Het Duitse bedrijf kent dezelfde problemen met bureaucratie en regels. Het is echter belangrijk dat de regio meedoet aan dit kosteneffectieve project, waarmee voor weinig geld verzekerd wordt dat het belang van de regio meegenomen wordt in een groot en gedegen internationaal onderzoek. Het "steering committee", dat overigens na enig overleg de indiening van de "letter of commitment" accepteert, zal volgende week een definitief besluit nemen. Alle voorbereidingen zijn dan ook van start gegaan, wat overigens niet wegneemt dat de zaken vandaag nog (dus voor de vergadering van het steering committee) gestopt kunnen worden als er geen draagvlak voor te vinden is in de staten.

Het college committeert zich niet van tevoren aan de uitkomst van het onderzoek. Wat de uitkomst ook is, bijvoorbeeld dat de luchthaven niet levensvatbaar is of dat met het oog op die levensvatbaarheid en het regionale economische belang de omgevingsrandvoorwaarden opgeheven moeten worden, het college zal er een opvatting over formuleren en een stevig debat over voeren. Vooralsnog is het wachten op de resultaten van het onderzoek.

De aandelenkwestie staat op zichzelf los van het onderzoek. Het kabinet is bereid de aandelen om niet aan de regio over te dragen mits binnen twee maanden vanaf nu door de betrokken partijen gewerkt wordt aan het uitwerken van de losse einden in de verschillende overeenkomstonderdelen: de aandelenoverdracht, de kosten van de baanverlenging en de afspraken over de luchtverkeersbeveiliging. De verwachting is dat men hier uit gaat komen, binnen de door de staten van Drenthe gestelde kaders.

De heer LANGENKAMP vraagt of hier geen sprake is van een misverstand. Begint de termijn van twee maanden niet pas na het aantreden van een nieuw kabinet?

De heer SWIERSTRA is niet bekend met deze afspraak.

De heer LANGENKAMP zegt hierover navraag te hebben gedaan bij de heer Reckman, de desbetreffende beleidsmedewerker van de provincie.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat het vanzelfsprekend is dat deze langslpende zaak binnen de lopende kabinetsperiode wordt afgerond. Een andere afspraak zou immers tot uitstel leiden.

De heer DE HAAS herhaalt de vraag of het bedrag van € 50.000,-- het definitieve bedrag is.

De heer SWIERSTRA verwacht geen navorderingen. Een uiteindelijk bedrag van een paar duizend euro meer of minder mag echter niets veranderen aan de kaderstellende opdracht van de staten. Over een substantiële verandering van het bedrag zullen de staten tijdig ingelicht worden.

TWEEDE TERMIJN

De heer SLUITER wijst erop dat er geen sprake is van een 50/50-financiering, omdat beide provincies, net als GAE € 50.000,-- bijdragen. Het onderzoek moet doorgang vinden, maar niet op de voorgestelde manier.

De heer SWIERSTRA geeft aan dat de heer Sluiter daarin op zich gelijk heeft. Hij merkt op dat wanneer de provincie minder en de luchthaven zelf meer zou betalen, de provincie in dat geval als aandeelhouder betaalt door de verliesafdracht.

De heer SLUITER vindt dit te kort door de bocht.

Mevrouw HUISMAN acht het onderzoek van belang omdat het een vergelijking mogelijk maakt met andere regionale luchthavens. Kan de gedeputeerde bevestigen dat de effecten voor de omgeving in het onderzoek zijn opgenomen? Die aspecten moeten toch meegenomen worden? Ziet het college kans om eventueel zelf die aspecten in beeld te brengen?

De heer BAAS gaat akkoord met de gevraagde bijdrage voor het onderzoek.

De heer FABER gaat eveneens akkoord met de gevraagde bijdrage voor het onderzoek.

De heer LANGENKAMP legt uit van plan te zijn geweest, gehoord de discussie, het debat te verplaatsen door het statencommissiestuk de B-status te geven. De gedeputeerde heeft echter gezegd dat de definitieve beslissing volgende week wordt genomen. Het is en blijft onduidelijk of het om een waarde vrij onderzoek gaat, wat de opdracht is en wat de voorwaarden zijn.

De heer FABER toont zich verbaasd. Het gaat simpelweg om een onderzoek naar het functioneren van de regionale luchtvaart in Europa.

De heer LANGENKAMP wijst erop dat de gedeputeerde zegt dat het college zich van tevoren niet committeert aan de uitslag van het onderzoek. Dat houdt in dat de opdracht van het onderzoek zorgvuldig geformuleerd wordt, bijvoorbeeld waar het gaat om de omgevingsfactoren of een soort Milieueffectrapport(MER)-onderzoek

De heer FABER is van mening dat reeds een opdracht is geformuleerd in het statencommissiestuk.

De heer LANGENKAMP vindt die niet zorgvuldig genoeg geformuleerd.

De heer SMIDT merkt op dat het gaat om de rol in de toekomst van de luchthaven, eventueel ook de "verlengde luchthaven" in de "North Sea Area" ten aanzien van het luchtvervoer. Het gaat niet om een onderzoek naar omgevingsfactoren of een MER.

De heer LANGENKAMP wil, als daarvoor de tijd bestaat, het C-stuk tot een B-stuk promoveren om een discussie in de staten mogelijk te maken. De gedeputeerde heeft echter laten doorschemeren dat het niet kan.

De heer FABER wijst erop dat de conclusie van het onderzoek de provincie nergens aan bindt. Het geeft stof tot discussie, maar leidt niet automatisch tot nieuw beleid. Het onderzoek zal aangeven wat de mogelijkheden en de onmogelijkheden van de luchthaven zullen zijn.

De heer SLUITER is van mening dat de staten uitmaken of een stuk de B-status verkrijgt of niet.

De heer LANGENKAMP beaamt dit. De gedeputeerde heeft echter aangegeven dat de laatste mogelijkheid om de bijdragen van de provincie in te trekken ligt in de volgende week.

De heer SLUITER vraagt zich af welk voorstel de heer Langenkamp precies doet.

De heer LANGENKAMP stelt voor om het statencommissiestuk de B-status te geven.

Mevrouw HUISMAN denkt dat dit niet zinvol is. Het onderzoek zal zich over enige jaren uitstrekken. Bovendien kan het onderzoek uitwijzen dat er alsnog een MER moet komen. Van belang is wel dat bij het onderzoek voldoende aandacht wordt besteed aan de omgevingsfactoren.

De heer SLUITER merkt op dat in feite aan de staten gevraagd wordt om akkoord te gaan met een bijdrage van € 50.000,-- aan het project SEAPLANE. Als de staten daarover een plenaire discussie willen voeren, moet aan het statencommissiestuk de B-status worden gegeven.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat aan de statencommissie slechts een advies wordt gevraagd over het voorgenomen besluit van het college om € 50.000,-- uit te trekken voor het onderzoek. Het mandaat van het college om bedragen binnen vastgesteld beleid uit te geven loopt immers tot ongeveer € 22.500,--. Als het college in dit geval vervolgens toch besluit om akkoord te gaan, is het aan de staten om het college ter verantwoording te roepen, inclusief alle politieke consequenties. Het college vindt het van belang om mee te doen aan een onderzoek dat veel inzicht zal verschaffen in de toekomstperspectieven en mogelijkheden van de luchthaven, overigens tegen een geringe vergoeding. Het is overigens niet aan de staten of het college om eisen te stellen aan een wetenschappelijk onderzoek. Er wordt van uitgegaan dat de omgevingsfactoren meegenomen worden in het onderzoek. Als dat niet of minder het geval is, geeft dit direct de agenda aan bij behandeling van de uitkomsten. In die situatie komt een discussie aan de orde over het al dan niet oprekken van de voorwaarden, een nieuwe MER etc.

De heer DE HAAS stemt niet in met het voorstel.

De heer SMIDT adviseert positief.

De heer GAASBEEK vindt de uitgave van € 50.000,-- verantwoord.

De VOORZITTER constateert dat de commissie in meerderheid positief adviseert.

9. Statenstuk 1, Overdracht weggedeelten aan de gemeente Hoogeveen

De heer LANGENKAMP leest in het ontwerpbesluit onder IV. dat de provincie € 450.000,-- betaalt voor groot onderhoud aan de N852 en het vervangen van de provinciale carpoolplaats. De carpoolplaats komt volgens de randvoorwaarden echter voor rekening van de gemeente. Het dictum moet dan ook gewijzigd worden.

De heer GAASBEEK gaat akkoord met het statenstuk, maar wijst erop dat daarin staat dat er achterstallig onderhoud bij wegen bestaat vanwege temporisering van groot onderhoud. Dat is gevaarlijk met het oog op eventuele verkeersrisico's. Als temporisering achterstallig onderhoud oplevert, moet dit aan de orde worden gesteld.

De heer BOMHOF merkt op dat de financiering van de te nemen verkeersmaatregelen door de provincie pas plaatsvindt als de maatregelen worden uitgevoerd. De provincie draagt echter een weg over waarvan een deklaag moet worden hersteld en een fietspad aangelegd moet worden. Hierbij wordt echter wel reeds het geld overgemaakt. Het college moet consequent zijn en de wegen compleet hersteld opleveren of het geld overmaken als de gemeenten na overdracht de wegen hebben hersteld.

De heer SWIERSTRA wijst op het consequente beleid waarbij wegen die niet meer onder de provinciale wegen horen te vallen worden gedecentraliseerd aan de gemeenten. Op een gegeven moment is met het oog op het budget bij sommige wegen gekozen voor het laten ontstaan van in sommige opzichten achterstallig onderhoud omdat dit niet inhoudt dat de veiligheid van de weg te wensen overlaat. Het gaat dus om gepland achterstallig onderhoud in plaats van het door geldgebrek vooruitschuiven van werkzaamheden. De carpoolplaats wordt overgedragen, ondanks

het grote belang dat de provincie eraan hecht. Omdat de situatie ter plekke veranderd is, wil het college de toezegging van de gemeente dat op een andere plaats een carpoolplaats wordt neergelegd. Het uitgangspunt bij dit alles is dat de provincie geen geld overmaakt voor zaken die niet worden uitgevoerd. Een en ander gebeurt echter in fasen, conform de bestaande uitgangspunten, bijvoorbeeld om te voorkomen dat de gemeenten van alles en nog wat moeten voorfinancieren.

De VOORZITTER constateert dat het statenstuk de A-status verkrijgt.

10. Brief van 14 oktober 2002, kenmerk 40/6.2A/2002007679, inzake beantwoording van de door de statenleden Ch.C. de Haas en S.A. van der Schoot gestelde vragen inzake kappen bomen Koesteeg te Borger, brief van 14 oktober 2002, kenmerk 40/6.2B/2002007697, inzake reconstructie kruising N34 Borger en brief van 7 november 2002 van de heer K. Boorsma van het Ingenieursbureau Boorsma BV te Drachten, inzake reactie op brief van 14 oktober 2002, kenmerk 40/6.2B/2002007679 van gedeputeerde staten aan provinciale staten inzake reconstructie kruising N34 Borger

De heer GAASBEEK vraagt zich af of het stuk nog relevant is nu sprake is van ten minste 10 maanden uitstel omdat er nieuwe ideeën bestaan waarbij de weg mogelijkwerijs niet door Borger loopt.

De VOORZITTER wijst erop dat een en ander is geagendeerd op verzoek van de fractie van GroenLinks. Er zijn bovendien 2 insprekers.

De heer LANGENKAMP vindt dat de 2 insprekers hun woordje moeten kunnen doen.

Spreekrecht

De heer DE VRIES van Buurtvereniging Koesteeg merkt op dat deze vereniging (24 gezinnen) reeds 4 jaar lang ijveren om de Koesteeg niet verder aan te tasten. De vereniging maakt zich zorgen over de plannen waarbij 132 oude en monumentale eiken moeten worden gekapt. Met de vraag van burgers naar alternatieven bleken de gemeente, de provincie en zeker ook Rijkswaterstaat

echter niet om te kunnen gaan. Dat bleek zeker toen de vereniging kwam met een alternatief, een technisch uitgewerkt plan opgesteld door Ingenieursbureau Boorsma uit Drachten, dat op 26 september 2001 is gepresenteerd in Borger. Dit plan past binnen het bestemmingsplan, spaart de bomen, is goedkoper en maakt het mogelijk de Koesteeg in oude luister te herstellen. De vereniging dacht dat dit reële alternatief, zeker gezien de in deze tijd moeizame verhouding burgers-overheid, serieuze aandacht zou krijgen. Gemeente, Rijkswaterstaat en ook de provincie hebben geen enkele keer serieus gesproken over het plan met de buurtvereniging, ook al is het plan door de belanghebbende instantie, Rijkswaterstaat, getoetst. Waarom treedt de provinciale overheid niet in reëel overleg met de burgers en waarom worden alternatieve plannen niet onafhankelijke beoordeeld? Waarom stelt de provincie, geheel onterecht, dat door de bezwaarschriften de start van de reconstructie met twee jaar wordt vertraagd? De buurtvereniging maakt immers, net zoals ongeveer 800 personen en diverse instanties, gebruik van het democratische recht om bezwaar aan te tekenen? Een overheid die haar burgers serieus neemt, dient in de planning tijd in te ruimen voor bezwaarprocedures, zodat deze de procedure niet kunnen ophouden en de overheid niet kan suggereren dat burgers door het indienen van bezwaren de verkeersveiligheid in gevaar brengen.

De commissie wordt opgeroepen om alsnog te komen tot een reële en onafhankelijke beoordeling van het plan-Boorsma en voortaan de burger in de provincie Drenthe serieus te nemen.

De heer GAASBEEK vraagt of het recente alternatief, waardoor de plannen met tien maanden worden uitgesteld, van enige invloed is.

De heer DE VRIES wijst erop dat van uitstel geen sprake is. De gemeenteraad heeft slechts besloten de ingediende alternatieven te bekijken, zodat eind van de maand een besluit valt binnen de gemeente Borger-Odoorn. Van het recente alternatief heeft de raad nog geen weet.

De heer FABER leest in de stukken dat twee onafhankelijke bureaus om advies is gevraagd over het plan-Boorsma. Hoe moet dat gezien worden in verhouding tot de opmerking dat niemand serieus naar het plan heeft gekeken?

De heer DE VRIES trekt de onafhankelijkheid van die bureaus in twijfel. De rapporten laten zien dat het gaat om vriendendiensten.

Mevrouw MELLINK vraagt of er geen enkel gesprek met de gemeente heeft plaatsgevonden.

De heer DE VRIES antwoordt bevestigend.

De heer LANGENKAMP vraagt of de buurtvereniging naar het recente alternatief heeft gekeken.

De heer DE VRIES wijst erop dat het plan morgen wordt gepresenteerd. Voor het plan van de buurtvereniging is geen wijziging van het bestemmingsplan nodig.

Mevrouw MELLINK vraagt of er contact is geweest met college of de gemeenteraad van Borger-Odoorn.

De heer DE VRIES antwoordt dat er geen contact is geweest over het alternatief-Boorsma.

De heer BOMHOF vraagt om verduidelijking van de opmerking dat het plan-Boorsma niet serieus besproken is met gemeente, Rijkswaterstaat en provincie en dat er geen toetsing met reëel overleg plaatsgevonden heeft door Rijkswaterstaat.

De heer DE VRIES verwijst naar de heer Boorsma voor een helder antwoord.

De heer BOORSMA van Ingenieursbureau Boorsma BV wijst erop dat hij een plan heeft gemaakt ter oplossing van de kruising Koesteeg met de N34, in samenwerking met de Buurtvereniging Koesteeg. Daarop heeft vervolgens een globale beoordeling plaatsgevonden door Rijkswaterstaat, samengevat in de tweede en derde alinea van de brief van 14 oktober 2002 van het college. Dat vormde aanleiding per brief van 7 november het rapport toe te sturen ter onderbouwing van het plan-Boorsma, waarin uitgebreid wordt ingegaan op de onjuiste elementen van de toetsing van Rijkswaterstaat van 1 februari. Met dit rapport wordt een volledig en duidelijk inzicht verkregen. Een publicatie over dergelijke viaducten in Geotechniek van oktober 2000 laat zien dat viaducten over snelwegen heel goed als boogconstructie kunnen worden uitgevoerd, wat perfect aansluit bij de omgeving. Het is economisch aantrekkelijk om

in Nederland een prototype op ware grootte te bouwen bij Borger om dit te toetsen.

De heer BOMHOF herhaalt de vraag of het waar is dat het plan niet serieus besproken is en dat toetsing zonder reëel overleg heeft plaatsgevonden.

De heer BOORSMA merkt op dat een weergave van de gesprekken en de contacten staat in het op 7 november toegezonden rapport.

De heer LANGENKAMP heeft gevraagd om agendering omdat de brief van 14 oktober van de provincie en de brief van 7 november van de heer Boorsma tegenstrijdig zijn. Vorig jaar heeft de fractie van GroenLinks het college gevraagd het alternatief goed te bestuderen. Die motie was toen volgens de gedeputeerde overbodig, maar uit de brief blijkt het tegendeel. Er bestaat immers verwarring over het aantal bomen, 132 of 40, en het aantal tunnelbuizen, 1 of 3.

Er moet een oplossing gevonden worden die past qua bestemmingsplan, financiën, verkeersveiligheid, bomen en behoud van de Koesteeg. De gemeenteraad heeft onlangs gevraagd de zaak nog eens te bekijken. Monumentenzorg gaat in de komende tien maanden onderzoeken of de Koesteeg een beschermd monument kan worden. Dat komt toch neer op 10 maanden uitstel? Die tijd moet goed gebruikt worden voor serieuze studie en een plan met een zo groot mogelijk draagvlak. Daarbij doet het college er goed aan een wat minder afhoudende aanpak te kiezen en daarbij zowel de verkeersveiligheid als het behoud van de bomen te dienen. Het college moet dan ook kiezen voor het bestuderen van alternatieven.

Mevrouw MELLINK sluit aan bij de woorden van de heer Langenkamp. Bij de MUP-behandeling (meerjarenuitvoeringsprogramma verkeer en vervoer) is reeds aangegeven dat het streven moet zijn dat de bomen bewaard blijven. Ook een provinciale bijdrage moet dan bespreekbaar zijn. Als de zaak inderdaad 10 maanden wordt uitgesteld, is het goed om een oplossing te zoeken waarbij de bomen gespaard blijven. Alleen als dat absoluut onmogelijk blijkt, valt over een andere oplossing te praten.

De heer SLUITER heeft met verbazing kennisgenomen van de stukken. In het antwoord op de

vragen van de heren Van der Schoot en De Haas zegt het college dat in het bestemmingsplan staat dat de bomen gekapt zullen worden. Bij dit maatschappelijk en politiek relevante punt lijkt het college zich dan ook in te graven. Men staat niet open voor de signalen uit de samenleving. Er loopt bovendien nog een onderzoek naar de 3 gepresenteerde alternatieven. De zaak is nog volop in beweging, terwijl die voor het college reeds lijkt afgedaan.

Het is verbazingwekkend dat het college niet probeert om vooruit te denken. Moet er niet juist veel meer gebeuren? Moet het westtracé, Borger-Stadskanaal, met de afwikkeling dwars door Borger niet in zijn geheel meegenomen worden? Valt hier geen combinatie te maken met een oplossing van de verwachte verkeersproblemen als het Nationaal Hunebedinformatiecentrum (NHI) meer toeristen gaat trekken? De situatie moet opnieuw, maar dan nu integraal bekeken worden.

Mevrouw MELLINK herinnert eraan dat bij de Koesteeg een verkeersonveilige situatie bestaat. Het door de heer Sluiter geopperde plan maakt dat alles veel langer zal duren.

De heer SLUITER noemt het verbeteren van de verkeersveiligheid het uitgangspunt. Het ware echter beter als het college in dit geval verder kijkt dan zijn neus lang is. Wellicht kunnen tijdelijke maatregelen worden getroffen voor de verkeersveiligheidssituatie.

De heer BOMHOF vindt het geen tijd voor een radicale ommezwaai ten opzichte van het verleden. In de commissies Ruimte en Groen en Verkeer en Waterstaat is indertijd besloten om de Koesteeg in oorspronkelijke staat terug te brengen. Bovendien gaat het hier om de verkeersveiligheid. Het plan-Boorsma is door provincie, Rijkswaterstaat en twee onafhankelijke bureaus bekeken. In deze technische discussie tussen deskundigen moet dan ook enige duidelijkheid gebracht worden over een effectieve en technisch juiste oplossing. Er is wellicht enig tijd gewonnen vanwege de voorlopige aanwijzing tot beschermd natuurmonument. De wet verbiedt tijdens deze procedure het kappen van bomen. Eventueel kan ook de brief van de heer Boorsma nader bekeken worden en kan afgewacht worden wat de gemeenteraad doet met het vierde alternatief. Er moet echter duidelijkheid worden geboden.

Het alternatief van verhogen van de Koesteeg en het kappen van bomen is overigens bespreekbaar, ook omdat na enige tijd sprake is van ruime compensatie.

De heer FABER vindt het lastig dat er opeens allerlei nieuwe, totaal onbekende elementen naar voren komen. Dat maakt een bijdrage aan de discussie moeilijk.

Er moet snel verbetering optreden in de verkeerssituatie om meer verkeersslachtoffers te voorkomen. Rijkswaterstaat heeft een eerste plan gemaakt, waarop de buurtvereniging een plan heeft ingebracht van het Ingenieursbureau Boorsma BV. De staten ontbreekt echter de technische kennis om een en ander te beoordelen. Het plan komt echter, evenals de brief van 7 november, nogal chaotisch over door het weinig hoogstaande taalgebruik. De heer De Vries stelt, evenals de heer Boorsma, de onafhankelijkheid van de adviezen ter discussie. Wat is de reactie van het college hierop?

De heer LANGENKAMP wijst op de brief van de heer Boorsma, die afsluit met het voorstel om het ontwerp-Boorsma, met een tunnel, uit te laten werken.

De heer FABER is voorstander van het plan van Rijkswaterstaat.

De heer LANGENKAMP vraagt of de heer Faber het idee kan steunen, zodat naar een oplossing gezocht kan worden.

De heer FABER wil de verkeersproblematiek zo snel mogelijk oplossen. Alles wat extra vertraging doet optreden, kan geen steun vinden.

Mevrouw MELLINK merkt op dat hiervoor wellicht een tijdelijke maatregel getroffen kan worden. In de tussentijd kan aandacht besteed worden aan de alternatieven, ook door de gemeenteraad. Dat zal de provincie overigens geld kosten.

De heer FABER denkt niet dat mevrouw Mellink over genoeg achtergrondkennis beschikt op dit vlak.

Mevrouw MELLINK heeft de verkeersveiligheid hoog in het vaandel. Het opnieuw bestuderen van de verschillende alternatieven, om de bomen te

kunnen sparen, maakt dat er tussentijds maatregelen genomen moeten worden. Dat kost de provincie geld. Kan de heer Faber zich hierin vinden?

De heer FABER zal zich op voorhand niet verzetten tegen tijdelijke maatregelen om de verkeersveiligheid te vergroten.

De heer BOMHOF gaat ervan uit dat de voorlopige aanwijzing tot een dorpsgezicht sowieso betekent dat er een aantal maanden niets kan gebeuren. Die tijd kan gebruikt worden om met spoed de alternatieven te bekijken. Ook moet alle zorgvuldigheid worden betracht bij de omgang met de omwonenden. Daarna moet een punt achter de discussie worden gezet en moet voor een oplossing gekozen worden.

De heer SWIERSTRA legt uit dat de N34 sinds het begin van de jaren negentig een groot zorgkind is, dat problemen kent op het gebied van verkeersveiligheid, bereikbaarheid en snelheid van openbaar vervoer. Het probleem ligt bovendien heel gevoelig met het oog op de belangen van landschap en natuur. De provincie heeft, gezien haar verantwoordelijkheid op al deze vlakken, geprobeerd om tot afspraken met de rijksoverheid over deze rijksweg te komen. De gehoorde roep tot een nieuwe, integrale discussie maakt de provincie, indien er gehoor aan wordt gegeven, kwetsbaar voor kritiek dat de overheid traag, niet adequaat en niet consequent handelt.

De te nemen maatregelen zijn uiteindelijk vastgelegd in de Corridorstudie N34, die op instemming van de staten van Drenthe mocht rekenen. Daarin waren verkeersveiligheid en openbaar vervoer de belangrijkste uitgangspunten. Natuur en landschap vormden de randvoorwaarden waarbinnen een oplossing moet worden gezocht. Een van de conclusies was dan ook: geen snelweg over de N34, maar een keuze voor een ongelijkvloerse weg. Daarbij is een heel traject te gaan, in termen van planologie en afweging van deelbelangen. Dat betekent dat er een groot aantal jaren een verkeersgevaarlijke situatie zal bestaan, bijvoorbeeld omdat het geld voor de te nemen maatregelen nog niet beschikbaar is. Onder druk van de staten, gezien het belang van verkeersveiligheid en het openbaar vervoer, heeft het college bereikt dat Rijkswaterstaat 70 miljoen gulden beschikbaar stelt, dat is vastgelegd in een convenant tussen overheden. Dat was niet gemakkelijk, omdat de

weg geen enkele prioriteit heeft in de prioriteitstelling van het Meerjarenprogramma infrastructuur en transport (MIT). Bij de gemeenten heeft de provincie gepleit voor ongelijkvloerse oplossingen bij knelpunten en de "black spots", waar de afgelopen 5 jaar 83 ongevallen met 33 slachtoffers hebben plaatsgevonden. Dit grote maatschappelijke belang vraagt erom, haast te maken.

De ongelijkvloerse oplossingen zijn deels een zaak van Rijkswaterstaat, bijvoorbeeld aangaande het voorontwerp. Deels is het een zaak van de gemeente, die de bestemmingsplantechnische zaken moet regelen. Dat is reeds geruime tijd geleden gebeurd, waarbij een lokale afweging heeft plaatsgevonden van alle mogelijke belangen, inclusief inspraak en hoorzittingen. De provincie is daarbij zowel in ambtelijke als bestuurlijke zin betrokken geweest. Het bestemmingsplan is goedgekeurd, wat helaas betekent dat een aantal bomen moet worden gekapt. Het enige bezwaar indertijd was overigens een bezwaar gericht op de akoestiek.

Nu er een kapvergunning is aangevraagd, ontstaat er een maatschappelijke discussie. De provincie is daarbij niet in de verdediging gegaan, maar heeft direct expertise ingeroepen met het oog op eventuele alternatieven. De suggestie van de buurtvereniging is dan ook intern doorgerekend door middel van "quick scans". Een motie op dat vlak is dan ook overbodig. Het college heeft een duidelijk belang om het probleem van de verkeersveiligheid zo snel mogelijk op te lossen. Dit houdt een zelfstandige en zeer zorgvuldige weging, en detail, van de belangen van natuur en landschap in. De conclusie van de ambtenaren van de provincie daarbij was volstrekt helder, ook na overleg met de gemeente en Rijkswaterstaat-Noord. Rijkswaterstaat-Noord kwam, net als het onafhankelijke bureau Waardenburg en het onafhankelijke bureau Oranjewoud, tot eenzelfde conclusie. Daarna is in opdracht van het college een doorrekening gemaakt van het plan-Boorsma door de bouwdienst van Rijkswaterstaat Rotterdam, onafhankelijk opererend van Rijkswaterstaat-Noord. Ook daarbij werd dezelfde conclusie getrokken. De inspreker heeft dan ook lef om als leek de onafhankelijkheid van de verschillende studies, waar veel geld en energie in is gestoken, ter discussie te stellen. Duidelijk is dat er geen aanleiding is om de planvorming op de kop te zetten door alsnog voor het plan-Boorsma te kiezen.

De heer LANGENKAMP vindt dat de gedeputeerde doorslaat. Is het soms onterecht dat de fractievoorzitters in de gemeenteraad van Borger-Odoorn aan burgemeester en wethouders hebben gevraagd naar dit alternatief te kijken?

De heer SWIERSTRA heeft geen oordeel over de positie van de gemeenteraad in een lokale discussie. De gemeenteraad mag in alle vrijheid proberen zich ervan te vergewissen dat de goede keuze wordt gemaakt.

Naar overtuiging van het college zijn er geen alternatieven beschikbaar die passen binnen het bestemmingsplan en de financiële randvoorwaarden. Er is gezegd dat een andere oplossing geld mag kosten. Daarbij moet men zich realiseren dat het hier al snel gaat over vele miljoenen euro's. Onduidelijk is hoe dit zich verhoudt tot de vastgestelde prioriteiten bij de begrotingsbehandeling. Over het gewraakte alternatief van de heer Boorsma bestaat het misverstand dat Rijkswaterstaat het plan niet heeft beoordeeld. De bouwdienst heeft het plan beoordeeld en heeft geconcludeerd dat het leidt tot te steile hellingen, te korte boogstralen en een probleem met de waterhuishouding. In dit plan dienen overigens de bomen ook gekapt of verplaatst te worden. Bij verplaatsing is de levenskans van de bomen overigens erg klein. Het plan zou een stuk duurder zijn.

De heer LANGENKAMP wijst op het waterpeil in de Hondsrug.

De heer SWIERSTRA heeft geen reden om de opinie van de provinciale ambtenaren en Rijkswaterstaat over het probleem met de waterhuishouding in twijfel te trekken. De bouwdienst heeft na deze studie eigenstandig besloten om op basis van het idee van de heer Boorsma te bekijken hoe de genoemde problemen opgelost kunnen worden. Dat is het plan geworden met 4 buizen.

De heer LANGENKAMP is dit reeds bekend uit de stukken. Deze behandeling hoeft toch niet zo lang te duren? De gemeenteraad heeft reeds besloten het alternatief te bekijken. Waarom is de provincie niet bereid om de periode van 10 maanden te gebruiken?

De heer FABER snapt de positie van de heer Langenkamp niet. Die stelt het punt aan de orde,

om vervolgens te constateren dat er te lang over gediscussieerd wordt.

De heer SWIERSTRA vindt het een gotspe, omdat de heer Langenkamp zelf om de discussie heeft gevraagd.

De heer LANGENKAMP wijst erop dat de gemeenteraad besloten heeft om het alternatief te onderzoeken.

De heer FABER vindt dat de heer Langenkamp er dan beter aan had gedaan het punt van de agenda te halen.

De heer BOMHOF wijst erop dat een bureau de drie alternatieven reeds uitgebreid heeft bekeken. Dat is een antwoord op een vraag van de heer Langenkamp. Die blijkt dit echter reeds te weten.

De heer SWIERSTRA is buitengewoon verbaasd over de interruptie van de heer Langenkamp. De provincie heeft slechts als doel binnen de randvoorwaarden van natuur en milieu te zorgen dat verkeersveiligheid en openbaar vervoer voldoen aan de gestelde eisen. Het college heeft kort geantwoord op de schriftelijke vragen en daarnaast een uitvoerige toelichting aan PS gestuurd. Vervolgens is het onderwerp op verzoek van de heer Langenkamp op de agenda geplaatst, waarna uitgebreid ingegaan is op de positie en argumentatie van het college in deze serieuze zaak. Het is van belang dat er zo snel mogelijk een oplossing komt.

Het college is overigens in afwachting van de uitspraken inzake de beroep- en bezwarenprocedure in het kader van de kapvergunning. Als dat leidt tot uitstel, komen tijdelijke maatregelen in beeld. Die zijn volgens de corridorstudie echter suboptimaal en kostbaar. Zo is het plaatsen van verkeerslichten structureel veel duurder dan, bijvoorbeeld, een rotonde. De kruising in Gieten laat zien dat ook bij verkeerslichten tientallen ongelukken optreden.

Het zogenaamde alternatief van de heer Buwalda kost tientallen miljoenen meer en vereist een situatie op het vlak van de ruimtelijke ordening dat de staten tot nu toe afwijzen. Het leidt bovendien tot aantasting van de es en een andere verhouding ten opzichte van het openbaar vervoer.

Er is geopperd om in een alternatief te pogen Stadskanaal erbij te betrekken. De corridorstudie

heeft reeds geprobeerd een en ander in samenhang te bekijken. De nieuwste variant, die van de heer Van Ewijk, levert een aantal vergelijkbare problemen op in termen van kosten en gaat bovendien ten koste van de es.

De heer DE HAAS vindt dit geen reële voorstelling van zaken. Het alternatief van de heer Buwalda heeft ook voordelen.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat het geen losse opmerking betreft. Ook dit plan is door de provinciale ambtenaren uitvoerig bekeken en, op verzoek van de gemeente Borger-Odoorn, ook door een onafhankelijk bureau, de Grontmij. Het laatste bureau vindt het hoogst onaannemelijk dat het gaat om een haalbare oplossing, los gezien van de hoge kosten en de vertraging in de planvorming.

De provincie en anderen is verweten dat de burgers de schuld krijgen van de opgelopen vertraging in de planvorming. Dat verwijt is onacceptabel in het geval de overheden komen tot planvorming na uitvoerige discussie in de gemeenteraad en de staten en er vervolgens inspraak en beroepsmogelijkheden bestaan op het bestemmingsplan. Als daarin de basis van het plan wordt vastgelegd, inclusief het kappen van de bomen, moet men dit accepteren. De burger wordt geenszins het recht ontzegd om gebruik te maken van bezwaar- en beroepsmogelijkheden. Het is overigens niet meer dan een feitelijke vaststelling dat de bezwaren tegen de kapvergunning een van de oorzaken is van het nog niet kunnen uitvoeren van de maatregelen met het oog op de verkeersveiligheid. Dit probleem wordt politiek gezien breed ervaren in Nederland.

De Rijksdienst voor de Monumentenzorg heeft een aanvraag ontvangen om de Koesteeg aan te merken als natuurmonument. Een dergelijke procedure kost gebruikelijk tien maanden. De procedures rond de kapvergunning zullen eenzelfde periode vergen, zodat er geen extra vertraging zal optreden. Of het gaat om een zinvolle aanvraag is de vraag, nu enkele jaren geleden door de provincie is vastgesteld welke elementen in aanmerking komen voor de status van natuurmonument. De Koesteeg zat daar toen niet bij.

Het college is na afweging van alle argumenten niet van zins om te komen met een ander advies.

De heer DE VRIES benadrukt de moeizame relatie tussen burger en overheid. De buurtvereniging bestaat niet uit techneuten. Er is gezegd dat onafhankelijke bureaus het plan hebben bekeken. Bekend is echter dat die niet het plan-Boorsma hebben bekeken, maar slechts op een detail zijn ingegaan. Bovendien zijn die bureaus niet betaald voor hun verrichtingen, zodat het niet meer dan vriendendiensten zijn in de woorden van Rijkswaterstaat. Dit heeft ertoe geleid dat een karikatuur is gemaakt van het plan-Boorsma, dat geen bomen kost als gevolg van het gebruiken van nieuwe technieken. Het is verheugend dat de gemeenteraad het plan gaat bekijken. De staten kunnen zich hierbij aansluiten, zeker gezien het feit dat een periode van twee jaar nodig zal zijn om alle bezwaarschriften te behandelen. Een onafhankelijk onderzoek kan binnen 2 maanden afgerond zijn.

De heer BOORSMA is niet onder de indruk van de woorden van heer Swierstra en toont zich bereid het inzicht van de gedeputeerde te vergroten.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOMHOF vindt dat de gedeputeerde duidelijk heeft gemaakt dat het plan-Boorsma grondig en goed bekeken is. Daarbij geldt de corridorstudie uitdrukkelijk als voorwaarde, net als het bestemmingsplan en de financiën. Een aantal alternatieven liggen bij de gemeente Borger-Odoorn op tafel. Zij kunnen ingrijpende gevolgen hebben voor de randvoorwaarden en wellicht een nieuwe corridorstudie vergen. De gemeenteraad gaat het nodige onderzoeken. Het college is de heer Boorsma nog enige antwoorden schuldig. Dit geeft het college de tijd om te bezien of er omstandigheden zijn die nodig maken om het standpunt te wijzigen. Daar lijkt het vooralsnog niet op.

De heer LANGENKAMP merkt op dat het hier gaat om de relatie tussen burger en overheid. Als de gemeenteraad bereid is om de zaak opnieuw te onderzoeken, waarom kan GS dan niet een nieuw gesprek over de nieuwe gegevens aangaan ten aanzien van dit maatschappelijke probleem?

Mevrouw MELLINK sluit zich aan bij de woorden van de heer Langenkamp. De aandacht voor de

verkeersveiligheid mag het belang van behoud van de natuur niet wegdrücken. Dat kan de nodige tijd vergen. Een onderzoek kan echter binnen 2 maanden afgerond zijn.

De heer BOMHOF vraagt of dit inhoudt dat het onderzoek van de gemeente Borger-Odoorn afgewacht moet worden. Kunnen daarna echter spijkers met koppen worden geslagen?

Mevrouw MELLINK vraagt om enig geduld. Verkeersveiligheid gaat uiteindelijk boven het belang van de natuur.

De heer SLUITER heeft gevraagd om bij onderzoek naar de situatie ontwikkelingen te betrekken die mogelijk niet voldoende zijn meegenomen in de corridorstudie, namelijk groei van Stadskanaal - Nieuw-Buinen, en dus verkeersgroei, en de verkeersafwikkelingsproblematiek/transferium NHI. Als dat niet gebeurt, kan het gevoerde beleid wellicht achteraf domme politiek blijken te zijn.

De heer FABER hoort bevestiging van de beoordeling van de zaak in de woorden van de gedeputeerde.

De heer DE HAAS noemt de zaak een kwestie van afweging tussen mensen of bomen, met bijzonder weinig speelruimte. Ook na de gedegen uitleg van de heer Swierstra blijven er twistpunten liggen tussen het college en de heer Boorsma. De periode van de komende maanden moet dan ook benut worden om te bekijken welk alternatief inpasbaar is. Als uit de discussie in de gemeenteraad in Borger-Odoorn blijkt dat er andere voorstellen mogelijk zijn, is het college dan bereid zijn standpunt te wijzigen?

De heer SWIERSTRA wijst erop dat het college binnen de bestaande randvoorwaarden de keuze maakt dat verkeersveiligheid dient te prevaleren boven natuur. De positie van de fractie van de PvdA in dit verband is verheugend.

Mevrouw MELLINK wijst erop in eerste en tweede termijn te hebben gesteld dat verkeersveiligheid en openbaar vervoer uitgangspunten zijn bij behandeling van het onderwerp. Natuur vormt ook een belangrijke afweging. De discussie gaat over de mogelijkheid om alle belangen te dienen.

Gelukkig bestaat er enige tijd om alle alternatieven te bekijken, zodat over enige tijd een afweging gemaakt kan worden.

De heer SWIERSTRA hoorde mevrouw Mellink zeggen dat als het niet anders kan, verkeersveiligheid boven natuur gekozen moet worden.

Mevrouw MELLINK beaamt dit. Die situatie is echter nog niet aan de orde.

De heer SWIERSTRA is blij met deze conclusie, die overeenkomt met de positie van het college. Het college is er overigens van overtuigd dat er geen realistisch alternatief is binnen de gekozen randvoorwaarden. Er is tevens geen grond om de opinie van de provinciale ambtenaren in de "ingenieursdiscussie" in twijfel te trekken, ook al kiest de gemeenteraad van Borger-Odoorn, wellicht met het oog op het draagvlak, voor een nieuwe confrontatie met de verschillende plannen. Als iemand kan aantonen dat binnen de gestelde randvoorwaarden van tijd, financiën, natuur en milieu de bomen gespaard kunnen blijven, is het college om. Dat lijkt voorsnog niet aan de orde. Het belang van de provincie is om de verkeersveiligheid snel te verbeteren en de doorstroming van het openbaar vervoer te bevorderen binnen de randvoorwaarden van natuur en milieu. Er ligt overigens geen beslissing voor bij staten of college. Over enige tijd zal kennisgenomen worden van de conclusies van het andere onderzoek van de gemeenteraad Borger-Odoorn. Dat kan wellicht tot een nadere afweging leiden. Voorsnog is er geen enkele aanleiding om af te stappen van de reeds gemaakte zorgvuldige afweging van verkeersveiligheid en natuur.

De VOORZITTER constateert dat het onderwerp voldoende is besproken. Er ligt geen unaniem advies aan het college voor.

De heer LANGENKAMP geeft aan dat diverse fracties gezegd hebben dat het college met de mensen in gesprek moet gaan. De heer Boorsma heeft de heer Swierstra uitgenodigd voor een gesprek. Gaat de gedeputeerde daarop in of moet de commissie daarop aandringen?

De heer PETERS vraagt of het nodig is dat de heer Swierstra aangeeft met wie hij al dan niet in gesprek gaat.

De heer LANGENKAMP legt uit zijn commentaar te richten op de conclusie van de voorzitter. Die stelde dat er geen unaniem advies voorligt.

De heer BOMHOF wijst erop dat de gedeputeerde heeft aangegeven dat bij nieuwe ontwikkelingen als gevolg van de studie van de gemeente Borger-Odoorn een nieuwe afweging gemaakt kan worden. Daarbij zal ook het rapport-Boorsma weer aan de orde komen.

De VOORZITTER constateert dat de gedeputeerde duidelijk is hoe de commissie erover denkt. De heer Swierstra zal naar bevind van zaken handelen. De commissie kan daarop terugkomen.

(De heer Swierstra verlaat de vergadering.)

11. Statencommissiestuk van 5 november 2002, kenmerk 44/6.23/2002006814, Integratie Drentse Fietsvierdaagse en Recreatieschap Drenthe

De heer DE HAAS gaat akkoord onder de voorwaarde dat het professionaliseren van de marketing en de promotie niet plaatsvindt in nauwe samenwerking met het Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme (NNBT).

De heer PETERS vindt het goed dat het voortbestaan van een belangrijk evenement zoals de Drentse Fietsvierdaagse is gewaarborgd door integratie met het recreatieschap. Daarvoor is een verbazingwekkend laag bedrag nodig. Het zou echter jammer zijn als dit bedrag onvoldoende zou blijken te zijn.

De heer BOMHOF vraagt waarom het bedrag te laag zou zijn.

De heer PETERS noemt kosten van integratie, zoals nieuwe telefooninstallaties, telefooncentrales en nieuwe automatiseringssystemen. Normaal gesproken zijn daarvoor hogere bedragen nodig.

De heer BOMHOF neemt aan dat het recreatieschap ook een bijdrage levert.

De heer GAASBEEK vraagt of de bijdrage van de gemeente van € 50.000,-- een structurele,

gegarandeerde inkomstenpost wordt. Geldt dat ook voor de provinciale bijdrage van € 35.000,--? Houdt het college ook het wandelen als recreatie in de gaten?

De heer WENDT stemt in met het voorstel. De Drentse Fietsvierdaagse mag niet verloren gaan. Integratie kan een stimulans betekenen voor het toerisme. Het is ook goed nieuws dat de gemeenten in de buidel tasten. Hopelijk kan het NNBT iets betekenen voor deze grote toeristische trekpleister, bijvoorbeeld door via nieuwe elementen de gemiddelde leeftijd omlaag te brengen.

De heer BOMHOF wijst op de forse afname van het aantal deelnemers in de laatste jaren. De provincie heeft een goede deal gemaakt door van de oorspronkelijke subsidieclaim van € 67.500,-- een flink bedrag af te snoepen. Het is ook goed dat de gemeenten een flinke bijdrage leveren.

De heer LANGENKAMP ziet dat het bedrag voor de helft besteed wordt aan nieuwe computers, ter vervanging van de oude computers die reeds aan vervanging toe zijn. Voor afgeschreven computers moet toch reeds geld zijn gereserveerd?

De heer DIJKS wijst erop dat het bestuur van het recreatieschap in harmonie werkt met het NNBT aan een nieuw promotieplan voor de Fietsvierdaagse in de context van fietsen in recreatief Drenthe.

De kosten voor inrichting en automatisering betreffen eenmalige kosten voor de huisvesting en een nieuw computersysteem. Normaal gesproken wordt afgeschreven op dit soort investeringen. Dat geld is echter opgegaan in de exploitatie. De Fietsvierdaagse verkeerde dan ook aan het einde van zijn latijn.

De bijdrage van de gemeente van € 50.000,-- is gegarandeerd voor vijf jaar. De kosten voor de provincie, € 37.500,--, zijn eenmalig. Daarnaast blijft de bestaande subsidierelatie met de Fietsvierdaagse ongewijzigd. In de onderhandelingen is ervoor gezorgd dat de gemeenten meer verantwoordelijkheid nemen, ook in klinkende munt. Hopelijk slaagt de Drentse Fietsvierdaagse erin een vernieuwingsslag te maken en daarbij andere groepen toeristen te trekken. Het bestuur van het recreatieschap is reeds bezig te bezien of het karakter van het evenement wellicht te wijzigen is.

TWEEDE TERMIJN

De heer DE HAAS blijft van mening dat het NNBT zich niet met dit evenement moet bemoeien.

De VOORZITTER constateert dat de commissie een positief advies geeft over het statencommissiestuk.

12. Brief van gedeputeerde staten van 31 oktober 2002, kenmerk 44/6.27/2002010004, inzake eindrapportage Statencommissie Beleidsonderzoek Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme (NNBT)

De heer LANGENKAMP meent dat het Groningse rapport, op grond waarvan het Groningse college van gedeputeerde staten en ook de staten zelf concluderen dat het bestuur van het NNBT moet opstappen, ook van toepassing kan worden verklaard op de Drentse situatie. Nu de feiten bekend zijn, moet naar zijn mening ook het NNBT-bestuur in Drenthe met onmiddellijke ingang opstappen. Het mag geen verantwoordelijkheid dragen voor de uitvoering van het nieuwe beleidsplan. Omdat het werk door moet gaan, lijkt het raadzaam om de in Groningen gedane suggestie met betrekking tot het aanstellen van een bewindvoerder op te volgen. Statutair kunnen provinciale staten het bestuur niet ontslaan, maar als er duidelijke signalen - ook vanuit andere delen van de branche - worden gegeven, zal het bestuur ongetwijfeld de eer aan zichzelf houden.

Mevrouw MELLINK vraagt welke andere delen van de branche de heer Langenkamp bedoelt.

De heer LANGENKAMP antwoordt dat hij daarmee de RECRON bedoelt.

De heer BOMHOF wijst de heer Langenkamp erop dat een bewindvoerder moet worden ingewerkt en het vertrouwen moet hebben van de achterban. Is het niet zinvoller dat het bestuur doorwerkt tot 1 maart 2003? Hij gaat ervan uit dat het bestuur dan volledig aftreedt.

De heer LANGENKAMP is het oneens met de heer Bomhof, omdat uit de stukken blijkt dat de mogelijkheid aanwezig is dat het bestuur aanblijft tot 2005. De voorzitter van het NNBT heeft al

aangegeven dat hij ergens in 2004 aan de beurt is.

Mevrouw MELLINK vraagt of de heer Langenkamp zich heeft verstaan met het bestuur zelf.

De heer LANGENKAMP antwoordt dat hij de heer Van Heukelum heeft benaderd en hem heeft gevraagd in deze commissievergadering te verschijnen om enkele vragen te beantwoorden.

De heer BOMHOF meent dat de heer Langenkamp heel eenvoudig even had kunnen informeren bij het bestuur over de diverse data. Dan was hem duidelijk geworden dat er per 1 maart 2003 een nieuw bestuur komt.

Mevrouw MELLINK sluit zich daarbij aan.

De heer LANGENKAMP antwoordt dat de informatie die hij van de heer Van Heukelum heeft gekregen anders is. Een andere conclusie van het onderzoek is dat provinciale staten van Groningen niet tijdig en niet volledig zijn geïnformeerd door het college. In Drenthe doet zich hetzelfde fenomeen voor. Het al dan niet bewust verkeerd voorlichten in Groningen speelde zich af in november 2001. In Drenthe was toen nog geen sprake van voorlichting over liquiditeitsproblemen. De heer Dijks verklaarde in april 2002 dat in het algemeen duidelijk moet zijn dat het functioneren van het NNBT niet aan de orde is. Hij zei dat het probleem niet ligt bij de uitstekende kwaliteit van de projecten, maar in het gebrekkige draagvlak bij een bepaalde groep ondernemers. Pas in de commissievergadering van 27 mei is de commissie geïnformeerd over liquiditeitsproblemen. Dat was aan de late kant. De gedeputeerde heeft zich verdedigd door te stellen dat hij nog geen oplossing voor het probleem had gevonden en dat het dus weinig zin had om de staten te informeren.

Mevrouw MELLINK meent dat al deze aspecten al aan de orde zijn geweest in vorige vergaderingen.

De heer LANGENKAMP wil duidelijk maken dat hij grote vraagtekens zet bij de rol van het provinciale bestuur. De gedeputeerde heeft steeds gezegd dat het wel meevalt en dat de problemen bijna zijn opgelost. Op 6 november stond echter in de krant

dat het college het toch nodig vond, een onderzoek uit te voeren naar de financiële handel en wandel van het NNBT.

Ook bij de gecombineerde functies van de voorzitter plaatst spreker vraagtekens. Wanneer wist de gedeputeerde daarvan? In de staten heeft hij gezegd dat het management wordt waargenomen door een aantal bestuursleden en dat de 3 provincies die mensen daarvoor zeer erkentelijk zijn. Nu blijkt echter dat die combinatie van functies voor vrijwel iedereen reden is om de voorzitter te vragen op te stappen. Nu de gedeputeerde zo erkentelijk was, slaat een deel van de kritiek op de voorzitter ook op hem. Deelt de heer Dijks de kritiek op de voorzitter of is hij hem nog steeds zeer erkentelijk?

De heer WENDT zegt dat het Groningse eindrapport vooral een overzicht van gebeurtenissen in het verleden geeft. Dat had wellicht eerder moeten gebeuren, maar niet gezegd kan worden dat er nieuwe feiten boven tafel zijn gekomen. Bekend was immers al dat er een beroerde start is gemaakt, dat het bestuur op een te grote afstand heeft geopereerd en dat de besturen van de provincies te laat gehandeld hebben. Met het oog op de toekomst is voorzichtigheid geboden. Ook is enige zelfreflectie niet misplaatst, maar daartoe staat statenstuk 9 op de agenda.

De heer PETERS merkt op dat nu op papier staat wat hij eigenlijk al langer vermoedde. In juni is al geconstateerd dat er veel is misgegaan en dat het bestuur van het NNBT zijn verantwoordelijkheid moet nemen.

Het CDA vindt het NNBT belangrijk voor de promotie van het toerisme en heeft daar ook geld voor over. Het steunt uiteraard de pogingen om orde op zaken te stellen.

Bekend was dat de start slecht was en dat er sprake was van een chaotische financiële administratie. Opvallend is dat het startdocument niet bestuurlijk besproken is en dat tijdens een ambtelijk overleg in 2000 al over de financiële problematiek gesproken werd. Daarna bleef het erg lang stil en het duurde (te) lang voordat de staten daarover werden geïnformeerd.

Spreker vindt de rol van de voorzitter van het bestuur bedenkelijk. Het meebeslissen door de staten van Drenthe over geldstromen naar het NNBT

en het kennis dragen van problemen, lijkt op een spagaat. Om vervolgens ook nog eens als bezoldigd interim-manager hetzelfde geld te ontvangen, is moeilijk uit te leggen. Dit raakt naar sprekers mening ook de integriteit van de voorzitter van het NNBT. Hij kan zich haast niet voorstellen dat dit alles stilzwijgend is gebeurd, maar hij moet vaststellen dat hij alleen uit de pers iets weet over de handelwijze van de heer Van Heukelum. Spreker wil hem graag uitnodigen om eens uitleg te komen geven.

Was de gedeputeerde bekend met de constructie van de voorzitter als bezoldigd interim-manager? Heeft de heer Van Heukelum gemeld aan de noordelijke provincies dat hij die taak tegen betaling ging overnemen?

De eigenvermogenspositie van het NNBT is nog steeds niet duidelijk. Heeft de gedeputeerde enig idee wanneer de gewenste duidelijkheid kan worden gecreëerd?

In de Leeuwarder Courant stelt de directeur van het NNBT dat het eigenlijk helemaal niet uitmaakt of er een bestuur is om verder te kunnen. Wat vindt de gedeputeerde van die uitspraak?

Mevrouw KAMPHUIJS is het eens met de heer Wendt dat het Groningse rapport vooral een historische beschrijving is van de problemen. Natuurlijk had het bestuur eerder moeten constateren dat het management heeft gefaald, maar dat is geen nieuw feit. Ook moet worden bedacht dat het NNBT bij de start voor een welhaast onmogelijke opdracht stond. Er was geen boekenonderzoek gedaan, waardoor het bestuur geen zicht kon krijgen op de financiële situatie. Het lijkt haar geen goede zaak om het bestuur weg te sturen, ook al had het in de beginperiode zijn controlerende taak beter moeten uitvoeren. Toen duidelijk werd hoe de vlag erbij stond, heeft het niet geschroomd zijn verantwoordelijkheid te nemen. Er is onderzoek gedaan en er zijn bepaalde beslissingen genomen met betrekking tot het personeelsbestand. Wat betreft de rol van de voorzitter lijkt het spreker begrijpelijk dat hij betaald is voor de taken die hij uitvoerde. Van een voorzitter mag niet worden verwacht dat hij voor niets allerlei management-taken uitvoert. Wel was het beter geweest als hij volledige opening van zaken had gegeven. Dan was elke schijn van belangenverstrengeling vermeden.

De heer LANGENKAMP heeft de heer Schaap ooit eens horen zeggen dat iemand eigenlijk niet zou moeten willen dat hij in zo'n positie terecht komt. Is mevrouw Kamphuijs het daarmee eens?

Mevrouw KAMPHUIJS kan zich wel vinden in de uitspraak van de heer Schaap, maar meent ook dat je je verantwoordelijkheid moet nemen als er sprake is van ernstige problemen.

De heer LANGENKAMP wijst erop dat de heer Van Heukelum in een eerder stadium heeft gezegd dat het echt niet kon. Hoe kan het dat hij dat nu opeens wel deed?

De heer BOMHOF merkt op dat dat in het rapport staat. Deze vraag is dus overbodig.

Mevrouw KAMPHUIJS heeft daar niets aan toe te voegen. Als zich ernstige problemen voordoen, dient een bestuur zijn verantwoordelijkheid te nemen.

De heer BOMHOF wijst de heer Langenkamp erop dat het bestuur de noodzaak van snel handelen inzag. Het bestuur is de eerst verantwoordelijke en de provincie dient de nodige terughoudendheid te betrachten.

Het is de heer ENGELS opgevallen dat het college heel weinig zegt over het Groningse rapport. In het rapport worden de vermoedens van velen bewaarheid. Hoe oordeelt de gedeputeerde over de conclusie met betrekking tot het niet goed functionerende NNBT en de bestuurlijke rol daarbij? Dat er sprake was van ondeugdelijk management en falend bestuur, was al bekend. Nieuw is de rol van de voorzitter van het NNBT-bestuur. De heer Van Heukelum is tegelijkertijd bestuursvoorzitter, interim-manager en statenlid, terwijl hij ook nog eens partijgenoot is van de eerst verantwoordelijke gedeputeerde. De vraag dringt zich op of dit wel een gewenste combinatie is. Hoe oordeelt de gedeputeerde hierover?

De tweede conclusie betreft de ontoereikende informatievoorziening en het onvoldoende toezicht vanuit de provincie. Is de gedeputeerde actief genoeg geweest in het informeren van de commissie? Spreker had zich kunnen voorstellen dat de gedeputeerde de commissie in een eerder stadium - bijvoorbeeld naar aanleiding van vragen

van mevrouw Mellink - inzicht had gegeven in de werkelijke problemen.

Kan de gedeputeerde aangeven hoe verder moet worden gegaan met het NNBT-bestuur? Spreker realiseert zich dat er enkele juridische complicaties zijn, maar meent dat zo langzamerhand ook de politieke verantwoordelijkheid in het geding komt.

De heer GAASBEEK herinnert eraan dat hij geen voorstander is van een gemeenschappelijk bureau voor de 3 noordelijke provincies. De belangen zijn immers divers en soms tegengesteld. Dat blijkt ook uit het feit dat Groningen zelfstandig een onderzoek heeft uitgevoerd. Dat werkt alleen maar onduidelijkheid in de hand. De suggestie wordt gewekt dat er geld in een bodemloze put wordt gegooid.

Spreker heeft de indruk dat de gedeputeerde zich op een uitstekende wijze in de materie heeft verdiept. De relatie eigen vermogen - winstgevendheid, liquiditeitspositie en controle zijn voldoende belangrijk om er nog eens met alle betrokkenen over te praten en een nieuwe start te maken.

De heer DE HAAS wijst erop dat de heer Van der Schoot in het verleden diverse malen aandacht heeft gevraagd voor de chaotische toestand bij het NNBT, maar dat de gedeputeerde toen al die bezwaren heeft gerelativeerd. Spreker wil de gestelde vragen niet herhalen en is benieuwd naar de reactie van de heer Dijks.

De heer BOMHOF kan het Groningse rapport in hoofdlijnen onderschrijven als het gaat om de schets van de gebeurtenissen in het verleden. Hij vindt echter de conclusies met betrekking tot de huidige situatie te negatief en ook niet meer actueel. Er zijn diverse maatregelen genomen en er worden nu nieuwe aangekondigd. Hij heeft er alle vertrouwen in dat die maatregelen zullen voeren naar een oplossing van de problemen en dat de provinciale subsidies goed worden besteed. Uit het rapport blijkt dat het voltallige NNBT-bestuur verantwoordelijk is voor de ontstane situatie. Het heeft te lang gewacht met ingrijpen. Spreker onderschrijft die conclusie, maar vindt wel dat door de inzet van het bestuur vanaf het voorjaar 2002 het NNBT voor verder afglijden is behoed. Het lijkt spreker niet dat het NNBT-bestuur per direct moet aftreden. Hij gaat ervan uit dat het op

1 maart 2003 volledig wordt vervangen op basis van functieprofielen. Dan komt er ook een raad van advies met vertegenwoordigers van het bedrijfsleven. Eerder aftreden zou de organisatie stuurloos maken omdat er nu nog geen kandidaten zijn voor het bestuur. Een toezichthouder ziet spreker ook niet zitten, want die persoon moet ook ingewerkt worden. Het lijkt hem ook niet gewenst om de stekker eruit te trekken en weer terug te vallen op 3 provinciale VVV's.

Mevrouw MELLINK wijst erop dat de staten niet in de positie verkeren dat zij de stekker eruit kunnen trekken.

De heer BOMHOF zegt dat hij verwijst naar geluiden van buiten de staten.

De heer LANGENKAMP zegt dat er VVD-gedeputeerden zijn die die term ook hebben gebruikt.

De heer BOMHOF vindt al met al dat moet worden gewacht op de bestuurswisseling op 1 maart 2003 en dat vertrouwd moet worden op de genomen en nog te nemen maatregelen. Daarvoor is wel het vertrouwen nodig van Toeristisch Recreatief Drenthe (TRD) en de RECRON. Hij wijst erop dat beide instanties tot nu toe geen enkele financiële bijdrage hebben gegeven aan het NNBT. De geluiden uit die hoek stellen hem bepaald niet gerust. Afgelopen donderdag werd op RTV Drenthe verklaard dat men zo nodig zelf de promotie gaat verzorgen. Het lijkt hem echter dat dat geld beter kan worden besteed aan de op maat gesneden NNBT-projecten. Er zijn immers in de nieuwe opzet voldoende waarborgen voor een goede uitvoering. Het bedrijfsleven zou nu eindelijk eens zijn halfslachtige houding moeten laten varen. Als dat niet gebeurt, krijgt het NNBT geen reële kans om zich te ontwikkelen en blijft het mankeren aan het gewenste toekomstperspectief waarin ook anderen vertrouwen moeten hebben.

De heer PETERS vraagt de heer Bomhof naar zijn oordeel over de combinatie van rollen van de heer Van Heukelum: voorzitter, interim-manager, iemand die kennis draagt van de slechte financiële situatie en vervolgens als statenlid die zijn mond dichthoudt.

De heer BOMHOF wijst erop dat het voltallige bestuur uit zijn midden een deskundig iemand heeft aangewezen die tegen een redelijke vergoeding de zaak moet zien te redden. Dat heeft al de nodige heilzame effecten gehad. Verder wijst hij erop dat de staten collectief stemmen en niet elk lid afzonderlijk. Er zijn statenleden die een functie hebben bij een Drentse budgetinstelling. Als op enigerlei moment een stemming plaatsvindt over de financiering van zo'n instelling, zou het desbetreffende lid zich moeten onthouden van stemming en kunnen de staten collectief beslissen.

De heer ENGELS zegt dat te verwachten was dat dit rookgordijn wordt opgetrokken. Hij vindt een verwijzing naar de collectiviteit van de staten een weinig zinnig argument. Is de heer Bomhof ook niet van mening dat het om elke schijn van belangenverstrengeling te vermijden verstandig is om jezelf niet in zo'n situatie te brengen? De heer Bomhof heeft tot nu toe weinig gezegd over het aspect van politieke zuiverheid en verantwoordelijkheid.

De heer BOMHOF betoogt dat hij waardering heeft voor de inzet van de gedeputeerde en het NNBT-bestuur om het NNBT voor verder afglijden te behoeden. Hij heeft geen enkele behoefte aan het optrekken van rookgordijnen. Ook een statenlid kan zitting hebben in het bestuur van een budgetinstelling als hij maar niet meedoet aan besluitvorming in de staten. Hij wijst er nogmaals op dat het voltallige bestuur de voorzitter heeft gevraagd tijdelijk een managementfunctie te vervullen. Het lijkt hem dat de provincie zich terughoudend dient op te stellen.

De heer ENGELS maakt de heer Bomhof erop attent dat de heer Van Heukelum ook een eigen politieke verantwoordelijkheid heeft. Spreker begrijpt niet dat de heer Bomhof vergoelijkt dat de heer Van Heukelum iets niet heeft gezien.

De heer BOMHOF benadrukt dat het bestuur verantwoordelijk is voor het interne management en niet de provincie. De staten verkeren niet in de positie dat zij het bestuur kunnen kapittelen.

De heer LANGENKAMP zegt dat niet alleen de verantwoordelijkheid van de heer Van Heukelum aan de orde is, maar ook de verantwoordelijkheid van de VVD-fractie. De NNBT-voorzitter en de gedeputeerde vertegenwoordigen dezelfde groepering en geen van beiden heeft een waarschuwend geluid laten horen.

Mevrouw MELLINK meent dat het in dit geval niet handig was om die functies te combineren, ook al kan het in sommige situaties goed uitpakken. Zij wil echter niet de integriteit van de heer Van Heukelum ter discussie te stellen. Die discussie hoort hier niet thuis.

De heer DIJKS hecht eraan op te merken dat het Groningse rapport aan het einde van de zomer is opgesteld en dat er sindsdien het nodige is gebeurd. De staten zijn van alle informatie voorzien en er kan niet gesproken worden van nieuwe feiten. Bekend is dat de financiële problemen van het NNBT een gevolg zijn van de fusieperikelen. Ook hierover zijn de staten uitgebreid geïnformeerd. Gedeputeerde De Meijer heeft in december 2001 de staten van Groningen geïnformeerd over de problemen bij het NNBT; in het rapport staat dat zij de staten toen op het verkeerde been heeft gezet. Spreker heeft er bewust voor gekozen om de staten van Drenthe pas te informeren als er geen enkel misverstand meer is over de stand van zaken. Het is niet doenlijk om de staten telkens te informeren als ergens weer alarmsignalen opklinken. Hier heeft het bestuur de eerste verantwoordelijkheid. In mei en juni zijn de staten uitgebreid geïnformeerd. De vragen van enkele statenleden hadden vooral betrekking op de inhoudelijke gang van zaken, niet zozeer op financiële problemen. Spreker benadrukt erg tevreden te zijn over de projecten die het NNBT tot nu heeft uitgevoerd. Er is wel te veel uitgegeven, maar dat is een ander probleem. Het NNBT zal straks gewoon wat minder moeten gaan doen en elke uitgave zal tot op de cent moeten worden gedekt. Tot nu toe is het de 3 noordelijke provincies aardig gelukt om op één lijn te zitten als het gaat om het beleid ten aanzien van het NNBT, ook al heeft dat enorm veel energie en tijd gekost. Probleem was dat er erg snel moest worden gewerkt omdat de feiten op een laat moment op tafel kwamen. In februari werd duidelijk hoe de financiële vlag erbij hing en al in mei werden de staten

voorzien van de nodige informatie en voorstellen. Spreker wil in dit verband graag een compliment maken aan de ambtelijke organisatie die hierin veel tijd heeft gestoken. Er moest immers ook overlegd worden met allerlei belangenorganisaties, vooral om na te gaan waar de problemen precies lagen en welke oplossingsrichtingen voorhanden waren.

De continuïteit van het NNBT-werk mag niet in gevaar komen. Daarom zal morgen met Groningen en Fryslân worden overlegd over de wenselijkheid van een toezichthouder of een interim-bestuur. Inmiddels heeft het NNBT-bestuur aangegeven dat per 1 januari 2003 de eerste bestuursleden zullen aftreden. De rest zal aftreden volgens het statutair overeengekomen rooster. Het bestuur zal zich niet verzetten tegen het benoemen van nieuwe bestuursleden en is naarstig op zoek naar kandidaten. Dit is niet een taak van de provincie. Als de provincie op de stoel van het bestuur gaat zitten, is zij ook verantwoordelijk voor de organisatie, maar daarvan wil spreker graag verschoond blijven.

Toen interim-manager De Boer vertrok, dreigde er een vacuüm, waarop het bestuur besloot de voorzitter aan te wijzen als gedelegeerd bestuurder. Niet bekend is hoe de term "interim-manager" in de stukken is gekomen. Op zichzelf is het aanwijzen van een gedelegeerd bestuurder niet zo'n aantrekkelijk fenomeen en laadt het een zware verantwoordelijkheid op de persoon in kwestie. Het enige dat wellicht achteraf kan worden betreurd, is dat het NNBT geen persbericht heeft uitgegeven over het tijdelijk overnemen van de taken van de vertrekkende interim-manager door gedelegeerd bestuurder Van Heukelum. Spreker zegt geen enkele twijfel te hebben aan de integriteit van de heer Van Heukelum. Hij heeft zich uitermate zakelijk opgesteld, vooral ook omdat de heer Van Heukelum een partijgenoot is. Er is dan ook geen sprake van een één-tweetje. Daar zouden de staten overigens snel doorheen hebben geprikt.

Spreker hoopt van harte dat de nieuwe organisatie de kans krijgt om zich waar te maken.

De heer LANGENKAMP vraagt of het de bedoeling is een bewindvoerder aan te stellen.

De heer DIJKS antwoordt dat er geen bewindvoerder zal worden aangesteld, want dan zouden

de provincies verantwoordelijk zijn. Er zal met Groningen en Fryslân worden overlegd over een zo snel mogelijke invulling van het bestuur. Aan het adres van de heer Peters merkt hij nog op dat de uitspraak van de NNBT-directeur in de Leeuwarder Courant ongetwijfeld inhoudt dat het niet uitmaakt wélk bestuur er zit.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP zegt geen aanvullende vragen te hebben. Zijn fractie zal zich beraden op de gang van zaken en erop terugkomen in de statenvergadering van 18 december. Hij kan nu al wel meedelen dat zijn fractie hier zwaar aan hecht.

De heer DIJKS wil graag weten wat de heer Langenkamp precies bedoelt.

De heer LANGENKAMP doelt met name op het informeren van de staten. Hij vindt het vreemd dat de gedeputeerde niet met informatie komt als hij nog geen oplossing heeft.

De heer BOMHOF meent begrepen te hebben dat de gedeputeerde pas met informatie komt als er geen misverstand meer is over de cijfers en dergelijke om te voorkomen dat de staten verkeerd worden geïnformeerd.

De heer LANGENKAMP vraagt de heer Bomhof of hij van mening is dat het conceptrapport van Deloitte & Touche niet duidelijk is.

De heer BOMHOF antwoordt dat er pas duidelijkheid over de cijfers was in de definitieve versie van het rapport, dat in het voorjaar van 2002 is uitgebracht. Alle gegevens staan nu in het rapport van de Groningse staten en wat dat betreft is behandeling in de statenvergadering niet echt nodig.

Mevrouw MELLINK vraagt of de in de ogen van de heer Langenkamp gebrekkige informatie het enige is.

De heer LANGENKAMP antwoordt dat tijdige informatie aan de staten van essentieel belang is. Hij heeft de indruk dat de staten laat zijn geïnformeerd en vindt dat dat moet verbeteren.

De heer DIJKS benadrukt dat hij de staten niet wil informeren aan de hand van onvolledige en onjuiste rapportages. Toen in februari het gehele verhaal op tafel lag, zijn de staten daarna zo snel mogelijk geïnformeerd.

Mevrouw MELLINK vraagt de heer Langenkamp welke nadere actie hij precies gaat ondernemen.

De heer LANGENKAMP herhaalt dat zijn fractie zich hierover zal beraden.

De heer ENGELS vindt het antwoord van de gedeputeerde in veel opzichten verhelderend. Hij stelt vast dat de positie van de voorzitter van het NNBT verschillend wordt ingeschat. Sommigen hebben de neiging de ontstane situatie goed te praten door te zeggen dat het niet anders kon. Zo ver is hij bepaald niet. Vermenging van verantwoordelijkheden moet in het algemeen zoveel mogelijk worden voorkomen. In zijn fractie zal worden teruggekomen op de vraag of er nog vertrouwen kan worden uitgesproken in het functioneren van het NNBT, waar het bestuur wezenlijk deel van uitmaakt. Gelukkig heeft de gedeputeerde hier redelijk openlijk over gesproken, ondanks de waarschuwing van mevrouw Mellink.

Mevrouw MELLINK vraagt de heer Peters of hij in de statenvergadering nog op deze kwestie terugkomt.

De heer PETERS veronderstelt dat bekend is hoe zijn fractie denkt over het functioneren van het bestuur. Zijn fractie blijft van mening dat de voorzitter van het NNBT een bedenkelijke rol heeft gespeeld en spreekt het bestuur daarop aan. Dat laatste is vandaag gebeurd.

Mevrouw MELLINK vraagt of de heer Peters daarmee volstaat.

De heer PETERS antwoordt dat hij daarmee voor dit moment wil volstaan.

De heer ENGELS vraagt waar mevrouw Mellink zo bang voor is.

Mevrouw MELLINK antwoordt dat zij echt nergens bang voor is.

De heer DIJKS heeft weinig meer toe te voegen aan hetgeen hij in eerste termijn heeft gezegd. Hij wijst nog op het rapport van de heer Van Kats, opgesteld op verzoek van de provincie Groningen, waarin staat dat na het vertrek van de interim manager met grote voortvarendheid is gezocht naar een oplossing van de financiële problemen en de problemen, verbonden aan de noodzakelijke afslankingsoperatie. De heer Van Kats zegt respect te hebben voor de snelheid waarmee een en ander is gerealiseerd. Het lijkt spreker dat de door sommigen onwenselijk geachte combinatie van functies in de gegeven situatie onvermijdelijk was. Als dat niet was gebeurd, had er vandaag waarschijnlijk een heel andere discussie moeten worden gevoerd.

De VOORZITTER stelt vast dat dit agendapunt afdoende is behandeld.

13. Statenuk 9, Bijdrage Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme (NNBT) in relatie tot de ontwikkelingen NNBT-nieuwe-stijl

De heer GAASBEEK zal zich met het oog op het gevorderde tijdstip beperken tot het uitspreken van zijn conclusie. Een instelling met een balans-totaal van meer dan €18 miljoen moet in aanzet levensvatbaar zijn als er sprake is van een goed management en een schuldsanering. Als het bestuur nu vertrekt, is er geen verantwoordelijke meer en dat zou een klap betekenen voor het Drentse toerisme. Het toerisme is voor Drenthe een zeer belangrijk middel van bestaan. Veel kleine bedrijven verdienen er hun brood mee. Als het boekingsorgaan wegvalt, zijn al deze bedrijven zwaar gehandicapt en dat mag niet gebeuren. Daarom gaat spreker akkoord met het voorstel van het college, omdat het kiest voor het minst slechte alternatief.

De VOORZITTER merkt wellicht ten overvloede op dat het balanstotaal niets te maken heeft met de levensvatbaarheid van het NNBT.

De heer GAASBEEK zegt dat hij heeft gedoeld op de omvang en de aard van de projecten van het NNBT.

De heer DE HAAS zegt met een definitief standpunt te zullen komen in de statenvergadering.

Voorshands is hij van mening dat de stekker er maar uit moet worden getrokken en dat naar andere oplossingen moet worden gezocht.

De heer BOMHOF deelt mee dat zijn fractie vertrouwen heeft in het NNBT-nieuwe-stijl en absoluut niet terug wil naar 3 provinciale VVV's. Het lijkt hem dat er nu voldoende waarborgen worden geboden voor een goed functioneren van het NNBT. Hij hoopt dat het Drentse bedrijfsleven er eindelijk eens in zal slagen met een eenduidig standpunt te komen. Zijn fractie gaat al met al akkoord met het voorstel.

De heer ENGELS vraagt wat wordt bedoeld met de zin "De besluitvorming binnen de colleges heeft niet helemaal tot hetzelfde resultaat geleid". Ook al wordt de daadwerkelijke effectmeting buiten de beoordelingscriteria gehouden, spreker wil toch graag dat het functioneren van het NNBT op enigerlei wijze wordt beoordeeld.

Gesteld wordt dat het NNBT op onderdelen een ander oordeel heeft als het gaat om de aanbevelingen in het rapport-Van Leeuwen. Waarop wordt hier gedoeld? Spreker koppelt hieraan de waarschuwing dat de fout in het verleden - goedgelovigheid in de richting van het NNBT - niet moet worden herhaald.

Het eindoordeel van sprekers fractie over dit voorstel zal mede worden bepaald door de vraag in hoeverre er vertrouwen is in de toekomst van het NNBT in het algemeen en dat van het bestuur in het bijzonder.

Mevrouw KAMPHUIJS deelt mee dat haar fractie kan instemmen met het voorstel. Zij vertrouwt erop dat de financiële verantwoording nu goed geregeld is. Het formuleren van indicatoren om prestaties te meten, spreekt haar zeer aan. Hetzelfde geldt voor het eens per kwartaal informeren van de staten naar aanleiding van de bevindingen van de accountantsdienst van Fryslân.

De heer PETERS zegt dat zijn fractie er nog steeds geld voor over heeft om het NNBT in de benen te houden. De ter inzage gelegde stukken geven hem vertrouwen voor de toekomst. Uit de sector heeft hij het geluid gehoord dat er contact is geweest in de conceptfase van het activiteitenplan, maar dat het niet mogelijk was om een inbreng te leveren voor het uiteindelijke plan.

Het is van groot belang dat de sector erbij wordt betrokken met het oog op het benodigde draagvlak voor het NNBT.

Spreker denkt dat door de inschakeling van de accountantsdienst van Fryslân een beter toezicht is gecreëerd op de besteding van het geld. In het kader van die toezichtsfunctie zal op redelijk korte termijn een effectmeting moeten plaatsvinden. De CDA-fractie kan al met al instemmen met het voorstel.

De heer WENDT vindt het verstandig dat voorzichtig zal worden gehandeld met betrekking tot het functioneren van het NNBT. Het NNBT kan een uitermate nuttig instrument zijn voor het promoten en ondersteunen van het toerisme in het noorden van het land. Wat dit betreft moet men niet te lang stil blijven staan bij hetgeen er is gebeurd. Er is nu sprake van een betere financiële controle; verder zijn een nieuwe structuur en een nieuw bestuur aangekondigd. Stuurloos varen zal tot ongelukken leiden. Draagvlak bij de meest direct betrokkenen is nodig. De brief van TRD getuigt van een positieve benadering en biedt de mogelijkheid om met nieuw elan verder te gaan.

De heer LANGENKAMP gaat ervan uit dat de heer Dijks nog iets zal zeggen over het onderzoek naar de liquiditeitspositie van het NNBT. Spreker is niet erg enthousiast over het beleidsplan. Het lijkt hem dat de rol van de regiomanager nog niet erg duidelijk is ingevuld. De woorden "zou kunnen" en "mogelijk" komen nogal eens voor. Het bedrijfsleven schrijft in zijn brief van 18 november dat het zijn vertrouwen terugkrijgt in het NNBT als er nog het een en ander gebeurt en dat er dan een samenwerking in het verschiet kan liggen. Dat is wel een heel voorzichtige formulering. Er moet dus nog heel wat gebeuren voordat de onontbeerlijke steun van het toeristisch bedrijfsleven er komt.

Het doet de heer DIJKS goed dat de commissieleden in het algemeen het nut van het NNBT onderschrijven. Als wordt doorgegaan met het al maar twijfels uitspreken over het functioneren van het NNBT, blijft het een zwakke organisatie. Als de staten het NNBT na zijn puberjaren in hun armen sluiten, is dat een positief signaal richting buitenwereld, in casu TRD en RECRON.

In zeer korte tijd is een forse inspanning geleverd om de problemen aan te pakken. In dit verband valt te denken aan het formuleren van een beleidsplan, ook al kon het niet tot in detail worden besproken met de sector. Gelukkig heeft de directie aangegeven dat in de uitwerkingsfase zal worden gesproken met belanghebbenden. Spreker gaat ervan uit dat dat ook zal gebeuren als het gaat om de meerjarenplannen en de samenstelling van een raad van advies. Het is overigens niet verwonderlijk dat het bedrijfsleven zich nog wat voorzichtig opstelt. Een marathonloper gaat pas juichen als hij over de eindstreep is.

Aan het adres van de heer De Haas geeft spreker in overweging nog eens diep na te denken over de gevolgen als de stekker eruit wordt getrokken. De door de heer Engels bedoelde zin over de besluitvorming getuigt van de openhartigheid waarmee het college dit dossier behandelt. In het overleg met de andere twee provincies is gesproken over onder andere de financieringsvorm. Fryslân wilde de financiering baseren op het aantal overnachtingen. Dat was voor Drenthe een onbegaanbare weg. Nu is afgesproken dat de provincies extra bijdragen voor bijzondere activiteiten, bijvoorbeeld deelname aan een watersportbeurs waar Fryslân uiteraard meer belang bij heeft dan Drenthe. Voor het overige wordt de pot in 3 gelijke porties verdeeld. Het gaat er immers uiteindelijk om dat de toerist naar Noord-Nederland komt en dat vervolgens de provincies ervoor zorgen dat die toerist binnen hun grenzen verblijft. Drenthe zal daar haar uiterste best voor doen.

De doelstellingen van het nadere onderzoek worden omschreven op pagina 2. Als zich onverwachte ontwikkelingen voordoen, zullen de staten direct worden geïnformeerd. De eerste rapportage ziet er echter goed uit en het lijkt erop dat de zaak onder controle is.

De VOORZITTER constateert dat het stuk de B-status behoudt.

De heer GAASBEEK wil zijn waardering uitspreken voor de correcte wijze waarop de voorzitter deze moeilijke vergadering heeft geleid.

De VOORZITTER is de heer Gaasbeek zeer erkentelijk.

13. Sluiting

De VOORZITTER sluit om 18.20 uur de vergadering.

HJE

TOEZEGGING

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 25 november 2002 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 5 De heer WEGGEMANS zegt toe de reflectie in het kader van de regiovisie voor de zomer van het jaar 2003 te zullen afronden.